

A Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar hivatalos tájékoztatója

Kari Közlöny

2018. 2. szám

jgpk
éve
SZEGEDEN

KARI KÖZLÖNY

A Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula
Pedagógusképző Kar hivatalos tájékoztatója

PDF formátumban letölthető a JGYPK internetes honlapjáról: <http://www.jgypk.u-szeged.hu/karrol/kari-kozlony/kari-kozlony>

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar,
H-6725 Szeged, Boldogasszony sgt. 6.,
Tel.: +36/62-546-051, Fax: +36/62-420-953

Kiadja a SZEK JGYF Kiadó
Felelős kiadó: *Forró Lajos*

Felelős szerkesztők: *Nagy Zoltán Péter* hivatalvezető,
Tőkéné dr. Molnár Gizella dékánhelyettes

Szerkesztőbizottság: *Cseh Attila, Fejős Sándor,*
Nádudvari Gabriella, Nagy Zoltán Péter

Olvasószerkesztő: *Horváthné Szélpál Mária*

Technikai szerkesztő: *Bora Ildikó, Veres Ildikó*

Megjelent: 2018. év szeptember 1-én

KEDVES DÍSZDIPLOMÁS KOLLÉGÁK!

A SZTE Juhász Gyula Pedagógusképző Kar vezetése nevében tisztelettel és örömmel köszöntöm Önöket jubileumi okleveleik átvétele alkalmából. Különleges öröm számunkra, hogy életük szorgalmas és odaadó munkáját ezen a módon is megköszönhetjük – minden tanév elején felemelő pillanat, amikor a több évtizeddel korábban végzett Kollégáink visszatérnek közös Alma Materünkbe.

Az ideai esztendő azonban a megszokottnál is különlegesebb, hiszen Önök akkor vehetik át a díszokleveleiket, amikor karunk a 90 éves szegedi működését ünnepli, amikor éppen 100 éve, hogy a tanárképzők főiskolai rangú intézménnyé váltak, és 145 éve, hogy egyáltalán tanárképzés létezik hazánkban.

1873-ban Trefort Ágoston kultuszminister rendeletére nyílt meg a Polgári Iskolai Tanárképző (Pedagógium) és a Polgári Iskolai Tanárnőképző (Erzsébet Nőiskola), az ország első tanárképző intézetei. Feladatuk a polgári iskolákban tanító tanárok képzése volt, és bár csak kétéves képzési idővel rendelkeztek, a tanítóképzésnél mégis magasabb képesítést adtak, s 1881-ben már a képzési időt is három évre emelte a kultusztárca, 1918-ban pedig főiskolai rangot kaptak. A képzés megújítása azonban tíz évvel később bontakozott ki teljesen, amikor 1928-ban a korszak legendás kultuszministere, Klebelsberg Kuno a két intézmény összevonásával és a képzés négy évre emelésével koedukált, egységes, modern tanárképző főiskolát hívott életre, amelyet Szegedre helyezett azzal az indoklással, hogy „a főváros mellett legyenek hatalmas vidéki művelődési gócpontok is, a főváros ne nyeljen el minden magyar kulturális intézményt”. Ezzel országos vonzaskörű Állami Polgári Iskolai Tanárképző Főiskola került városunkba, amely 90 éve kezdte meg szegedi működését. A polgári iskolák megszüntetésével a polgári iskolai tanárképzést is eltörölték 1947-ben, azonban az újonnan kialakított általános iskolákban is szükség volt képzett tanárookra, így karunk jogelődje Pedagógiai Főiskolaként folytatta a képzést. Az ötvenes évek ellentmondásos oktatáspolitikája több olyan változtatást hozott az intézmény életében, ami nem kedvezett

a tanárképzés színvonalas folytatásának: a képzési időt két évre csökkentették, és néhány évig csak egy szakon lehetett oklevelet szerezni. 1962-ben azonban ismét Tanárképző Főiskola lett az elnevezés, 1964-től pedig a négyéves, kétszakos képzési struktúra stabilizálódott. 1973-ban, a tanárképzés 100. születésnapján az intézmény felvette Juhász Gyula nevét. 2000-ben kezdődött az az átalakulási folyamat, amelynek eredményeként a Szegedi Tudományegyetem keretei között egységesítették a szegedi felsőoktatást, a korábban önálló intézmények az egyetem karai lettek, s ez eleinte nem volt zökkenőmentes. A tanárképzésben bizonyos szakokon a továbbiakban más karok folytatták az oktatást, ugyanakkor elkezdődött a tanítóképzés, majd az óvodapedagógus, a gyógy-pedagógus és a szociálpedagógus képzés, elindultak a felsőoktatási szakképzések is. Ezek a képzési területek korábban nem tartoztak a főiskola képzési portfóliójába, ma pedig a legsikeresebbek közé tartoznak a karon.

A változások ellenére a lényeg, a színvonalas pedagógusképzés napjainkig megmaradt. Bár a Juhász Gyula Pedagógusképző Kar immár 18 éve a Szegedi Tudományegyetem kötelékében működik, mi igyekszünk megőrizni a jogelőd intézmény hagyományait, ezzel is tisztelve a korábbi generációk, az egykori hallgatók és oktatók előtt. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az, hogy az egész idei év a jubileumok jegyében telik, s az évfordulós események között külön öröm Önöket köszönteni s a JGYPK Kari Tanácsa által adományozott okleveleket átadni. Fogadják szeretettel a *Kari Közlöny* erre az alkalomra szerkesztett különszámát, amelynek főszereplői Önök. Egyúttal engedjék meg, hogy karunk vezetése nevében további jó egészséget, családjukban sok örömet s hosszú, boldog életet kívánjak.

Szeged, 2018. szeptember 1.

Dr. Döbör András
dékán

DÍSZOKLEVÉL ÉLETRAJZOK 2018

RUBIN

Gencs Aurélné Szabó Erzsébet tanárnő

Brassóban született 1927-ben. Tanulmányait Brassóban, Szegeden és Nyíregyházán végezte, tanítónői oklevelét 1948. június 6-án vette át Szegeden a Római Katolikus Tanítónőképző Intézetben. Ásotthalmon tanított két évet, majd a Szegedi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karára jelentkezett; itt 1958. július 15-én vette át tanári diplomáját. Tovább tanított Ásotthalmon, majd a Pest megyei Farnoson 1961-ig. Ezt követően Pencre költözött, ahol az 1988-as nyugdíjazásáig szintén az Általános Iskolában tanított, valamint az Iskolai Énekkart és a Községi Könyvtárat is vezette. Nyugdíjba vonulása után még 1994-ig dolgozott Penc és Rád község iskoláiban.

VAS

Bujdosó Lajos tanár úr

A sikeres érettségi vizsga után a Szegedi Állami Pedagógiai főiskola matematika-fizika szakára jelentkezett. 1952-ben gyakorló pedagógusként került a Mezőberényben lévő 1. sz. Iskolához. 1953. augusztus 31-én sikeres államvizsgát tett. 1953-ban behívták katonának 1955-ig, utána visszakerült az anyaiskolához. Beosztott pedagógusként 1977-ig dolgozott, amikor is kinevezték igazgatóhelyettesnek. Közben volt Úttörőház igazgató, szervezett a helyi szövőgyár szövőnő utánpótlásaként szakmunkásképzőt, este a dolgozók iskolájában tanított. Társadalmi munkaként a helyi és a megyei szakszervezetnek volt vezetőségi tagja. Iskolaszövetkezetet szervezett a helyi ÁFÉSZ mintájára, ahol a tanulók voltak az eladók. 1992-ben ment nyugdíjba. Az 1997/98-as tanévben meghívták a Csárdaszállási Általános Iskolához igazgatónak. Kitüntetései: az 1954-es tavaszi árvízi védekezés során végzett munkájáért „Árvízvédelmi Emlékérem” kitüntetést

kapott; 1992-ben, nyugdíjazásakor a „Pedagógus Szolgálati Emlékérem” tulajdonosa lett.

Domokos Imre Gergely tanár úr

1953-ban szerzett földrajz-rajz szakos tanári oklevelet a Szegedi Állami Pedagógiai Főiskolán. 1952. augusztus 1-től a Csökmői Általános Iskolában mint földrajz-rajz szakos tanárjelölt kezdett tanítani. Az államvizsga letétele után 1956. október 30-ig tanárként dolgozott ugyanitt, majd november 1-től kinevezték az iskola igazgatójának. Ezt a beosztást 1957. június 30-ig töltötte be. 1957. szeptember 1-től áthelyezéssel került a Gyulai 1. számú Általános Iskolába szakos tanárként. 1960-ban kinevezték az iskola igazgatóhelyettesének, majd 1970-ben igazgatójának. Ebben a beosztásban dolgozott 1994. július 31-ig, nyugdíjba vonulásáig. Több mint tíz évig vezette a városi-járásirajzosok munkaközösségét. A városi és vonzaskörzet igazgatói munkaközösségét vezette 1978–1994 között. Kitüntetései: „Oktatás kiváló dolgozója”, „Kiváló munkáért”, „Szocialista kultúráért”, valamint több városi, megyei szakmai elismerés. 2006-ban a „Gyula Város Oktatásáért” kitüntetést kapta.

Farkas Lászlóné Lovas Erzsébet tanárnő

1950-ben nyert felvételt a Budapesti Pedagógiai Főiskola földrajz-történelem szakára. Most is hálás szível gondol Szabó László és Tóth Aurél tanár urakra. Első munkahelye a Pest megyei Mende községben volt, majd 1954–1974 között ugyancsak a Pest megyei Ecsér község általános iskolájában tanított. 1955-ben ment férjhez, két gyermekük született. 1974-ben Budapesten, a Bezerédj Utcai Általános Iskolában kapott állást. Az iskola megszűnése után a Jázmin utcai iskola, majd 1982-ben az Újjonnan épült Losonci téri Általános Iskola pedagógusa lett. Innen ment nyugdíjba, majd még tíz évig dolgozott az iskolában nyugdíjasként. 2003-ban

aranydiplomát kapott, 2014-ben pedig gyémánt-diplomát. „Munkámat mindig örömmel végeztem, mert egész életemben azt csináltam, amit szerettem. Még mindig szeretettel gondolnak rám az ecseri tanítványaim és a Losonci téri kollégáim, gyakran kapok meghívást tőlük ünnepélyre, találkozóra” – így vall pályafutásáról a tanárnő.

Gombos Józsefné Nádasi Etelka tanítónő

Nyolcvanhét éve földművelő családba született Földeákon. Férjével, Józseffel három fiuk született, József, Tibor és Zoltán. 1952-től a Csengele-Vadgerlési általános iskolában tanított mint gyakorló tanítójelölt. 1953-ban képesítő vizsgát tett a Hódmezővásárhelyi Tanítóképző Intézetben. 1953-tól először a Csengele-Pántlika úti iskolában, majd 1956-tól a Mórahalom-Királyhalmi iskolában tanított. 1961-től egészen a nyugdíjba vonulásáig, 1986-ig a Sándorfalvi Általános Iskola tanítónője volt. Nagyon szeretett tanítani, és szerette a gyerekeket. Többször kitüntették, különösen büszke az 1982-ben kapott Kiváló Munkáért kitüntetésre.

Gutyan János tanár úr

Érettségi után felvételt nyert a Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola matematika-fizika szakára. Két év után a Szolnok Megyei Oktatási hatóság Nagyiván községbe helyezte ki tanítani. Itt dolgozott 1954-ig mint tanár, közben 1952-ben államvizsgát tett. 1954-ben került a mezőtúri Rákóczi úti általános iskolába, és innen ment nyugdíjba 1988-ban. Nyugdíj után még három évig tanított, vagyis összesen 40 évig végzett pedagógiai munkát. Közben az 1961/62. tanévben tanulmányi felügyelő, majd 1963/64-ben szakfelügyelő volt. A tanítás mellett sporttevékenységet folytatott. Gimnáziumi éve alatt a szarvasi kézilabda csapatban szerepelt. Tagja volt a főiskola kézilabda csapatának, az egyik évben megnyerték Szeged város kézilabda bajnokságát. A kézilabda sportot még folytatta Mezőtúron, később edzőként működött tovább. Kitüntetései: Oktatásügy Kiváló dolgozója (1975), Pedagógus Szolgálati

Érdemérem (1982), Eötvös József emlékérem vasfokozata a Pedagógus Szakszervezetben végzett munkáért (2009), Aranyoklevél (2002), Gyémántoklevél (2012).

Gyukity Márk tanár úr

Általános iskolai tanári oklevelét 1953. július 30-án a Szegedi Állami Pedagógiai Főiskolán szerezte. A pedagógus pályát 1949. augusztus 2-án kezdte tanítóként. 1953-tól mint matematika-fizika szakos tanár dolgozott az iskolában. 1988-ban ment nyugdíjba. Utána még nyolc évig, 1996-ig folyamatosan dolgozott a pedagógus pályán. Állomáshelyei: Hercegszántó 1949–1950, Tompa 1950–1953, Jánoshalma 1953–1957, Baja 1957–1965, Szeged 1965–1996. Munkáját Kiváló Tanári kitüntetéssel ismerték el.

Hajdu Ferencné Gobaschits Mária tanárnő

A Kiskunhalas-Felsővárosi általános iskolába helyezték, amikor még nagyon érezhető volt a háború hatása. Árván maradt, de nagy-nagy örömeire segítséggel módjában állt tanulni. 1953-ban végzett a Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola matematika-kémia szakán. Szerette a szaktárgyait. Sok érdeklődő, nagyon értelmes gyermekkel találkozott. Szakkört is vezetett, ahol kevesebb gyerekkel, de szélesebb körben ismerkedtek az anyaggal. Erről tanúskodnak a volt „gyermekek”, akikkel ritkán találkozik, mert az iskolájukat bezárták, eladták, szétszórták mindenfelé. „Visszatekintve úgy látom-érezem, szép, nehéz, de értelmes életet éltem” – vallja.

Halácsi Tivadar tanító úr

Az 1951/52. tanévben a Tömörkény Általános Iskolában végezte gyakorló éveit. 1953. június 25-én tanítói oklevelet szerzett az Újszegedi Tanítóképzőben. 1953-tól Kiskunmajsán, 1955-től a Csólyospálosi Általános Iskolában tanított. 1959–1962 között igazgató volt a kiskunmajsai Kígyópusztán. 1962-től 1993. december 30-ig

Csolyospálos Központi Általános Iskolában dolgozott mint igazgatóhelyettes. 1994. január 1-től nyugdíjas. Több cikluson keresztül tanácsstag, községi V. B. tag volt. Testnevelést tanítva versenyzői eljutottak országos versenyekig, s ott nyertek sakk, asztalitenisz, honvédelmi MHSZ versenyeken. A diáksport alapító tagja volt. Munkájáért az alábbi elismeréseket kapta: A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa – Kiváló Társadalmi Munkáért Kitüntető jelvény (1986), Magyar Honvédelmi Szövetség – Kiváló Munkáért Ezüst fokozat (1988), Kiváló Úttörővezető (1975), Úttörővezető Érdemérem (1984), Bács-Kiskun Megyei Diáksport Tanács – Kecskemét Emlékplakett nyugállományba vonulás alkalmából (1993), Aranydiploma (2003), Gyémántdiploma (2013).

Hetényi Istvánné Gyömrő Molnár Julianna tanítónő

1953-ban, egy év gyakorlóév után szerzett tanítói oklevelet Hódmezővásárhelyen az Állami Tanítónőképző és Gyakorló Iskolában. Munkaviszonyát a Kardoskút-fehértóparti Általános Iskolában kezdte. 1961-ben lakásváltozás miatt került az Orosházi 2. sz. Általános Iskolához. Húsz év elteltével Szegedre kérte áthelyezését, 1981. szeptember 1-től a Tarjánváros III. sz. Általános Iskolában dolgozott alsó tagozatos nevelőként nyugdíjazásáig, majd 1988. szeptember 1-től napközis nevelőként 1992 júniusáig. Ezután felkérésre fél munkaidőben napközis nevelő lett a Felsővárosi Általános Iskolában. Munkaviszonya véglegesen itt szűnt meg 2000-ben.

Dr. Keczer Tamás tanár úr

1953-ban végezte el a Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola természetrajz–testnevelés szakát. Szakmai gyakorlatát Szarvason kezdte. A diploma megszerzése után Csabacsüdüön oktatott. 1954–1961 között oktatóként dolgozott a Szent István téri általános iskolában. 1956–1961 között testnevelési szakfelügyelőként tevékenykedett. 1961-től 1978-ig a makói Mező Imre Kollégium igazgatója volt. 1972-ben elvégezte a József Attila

Tudományegyetem pedagógia-pszichológia szakát. 1970–1977 között a Makói József Attila Gimnáziumban oktatott biológiát és pszichológiát. Doktori címet szerzett 1979-ben pszichológiából. 1978–1985 között a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola pszichológia Tanszékén oktatott, 1979-től adjunktusként, 1988–1989 között megbízott tanszékvezetőként. 1985-től 1989-ig a Megyei Művelődési Osztály vezetője volt, 1985–1995 között óraadó a József Attila Tudományegyetem Pedagógia Tanszékén. 1986-ban a Művelődési Minisztérium főosztályvezetője lett, majd 1989–1990 között államtitkár-helyettes volt az Országos Sporthivatalban. 1990-ben vonult nyugdíjba, de ezután is folytatta szakmai munkáját. 1991–2000 között a makói Művelődési Osztály vezetője volt. Pedagógiai életművéért 2006-ban megkapta a Magyar Bronz Érdemkeresztet, s ugyanebben az évben Makó városa díszpolgárának választotta. A mai napig is aktív életet él, pedagógiai munkássága után új tevékenységnek, az ostromkészítésnek hódol.

Dr. Kőkuti Lajos tanár úr

Gyakorló évét 1952-ben anyaintézete, a Szegedi Pedagógiai Főiskola Matematika Tanszékén mint főiskolai gyakornok végezte. Az államvizsga letétele után főiskolai tanársegédként a Matematika Tanszékre kapott kinevezést. 1953-ban racionalizálták, és átmeneti munkanélküliség után került a Vasútforgalmi Technikumba, ahol kinevezését 1954-ben kapta meg. 1960. január 1-től a Művelődésügyi Minisztérium kikérése alapján került a szegedi Felsőfokú Tanítóképző Intézethez intézeti tanárnak, ahol a matematikát és a matematika tanítás módszertanát oktatta. 1963-ban került vissza a JGYTF Műszaki, majd Technika Tanszékére, ahol nyugdíjazásáig, 1995-ig tanársegédi, adjunktusi, docensi beosztásban dolgozott. 1973–1995 között a tanszékvezetői feladatokat is ellátta. 1973-tól 1992-ig tagja volt a Főiskolai Tanácsnak, 1976-tól 1995-ig a Főigazgatói Tanácsnak is. Számos országos bizottságban tevékenykedett, tagja volt az OM Főiskolai Szakbizottságának, MM Egyetemi és Főiskolai Szakbizottságnak, OPI Tantárgyi Bizottságnak, Technika Szak Tantárgyfejlesztési

Bizottságának. Elnöke volt a Főiskolai Technika Szakbizottságnak (1978–1992) és az MM Tételösszeállító Bizottságának (1994–1995). Különböző területeken végzett munkáját több kitüntetéssel is elismerték: Kiváló Úttörővezető (1976), Közbiztonságért Érem Bronz Fokozat (1973), Pro Iuventute Aranygyűrű (1978), Kiváló Munkáért (1979), Munkaéremrend Ezüst Fokozata (1988), Pro Iuventute Emlékplakett (1993), Pedagógus Szolgálati Emlékérem (1995). 43 év 128 nap tényleges pedagógusi és 22 évi tanszékvezetői szolgálat után saját kérésére 1995-ben vonult nyugdíjba, de a tanszék igényeinek megfelelően még évekig visszatanított.

Kunstár Jánosné dr. Rényi Erzsébet tanárnő

A Tanítóképző, majd a főiskolai matematika-fizika szak elvégzése után egyetemet végzett és doktorált. Tanított általános iskola alsó tagozatában összevontan, a felső tagozatban szakvezető tanár volt. A Csongrád Megyei Tanácsnál megyei tanulmányi felügyelőként dolgozott. A Főiskola Matematika tanszékéről főiskolai docensként ment nyugdíjba. A tehetséges tanulók fejlesztése érdekében „Pontverseny” szervezett 20 éven át a Csongrád megyei tanulók bevonásával. Erre szívesen emlékszik, mert igen sok eredményt hozott: megyei 1., 2., országos 1., 2., 3. helyezés 13 esetben. Felsőfokon oktatja a matematikát hét tanítványa. Jelentős publikációs tevékenysége: „Feladatgyűjtemény” c. könyve az első segítség volt a tanároknak az új témakörök tanításához. Cikkei jelentek meg a Módszertani Közleményekben, a Pajtás folyóiratban. Előadást tartott Szabadkán, Zentán, Pécsen, Budapesten Országos előadói konferencián, Szegeden Országos szakfelügyelői értekezleten, Felsőoktatáspedagógiai Ülésszakon, valamint a Tanárok Nyári Akadémiáján. Kitüntetései: Oktatásügy Kiváló Dolgozója (1970), Beke Manó Emlékdíj (1973), Kiváló Munkáért (1985), Honor Pro Meritis (1997). „Tudatosítanunk kell, hogy nincs eredmény erőfeszítés és kitartás nélkül. Csak a tanár és diák együttes munkája hozhat eredményt” – vallja.

Molnár Jenőné Schwarcz Ibolya tanárnő

1953-ban szerezte oklevelét a Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola biológia-testnevelés szakán. Szabó Laci bácsi csoportjába járt, aki itt tanított a főiskolán testnevelést. Nagyon összetartó és szerető csoport volt, hisz 50 és 60 évesen még találkoztak. A tanárnő 1952. augusztus 1-től 1956. augusztus 15-ig Kömpöcre került. 1956. augusztus 16-tól 1957. november 1-ig a Szegedi Járás Oktatási Osztályán általános helyettesként dolgozott. 1957. november 1-től 1958. augusztus 15-ig a Szilléri Általános Iskolában tanított. 1958. augusztus 15-től 1967. július 31-ig a Rózsa Ferenc Általános Iskolában, 1967. augusztus 1-től 1974. szeptember 22-ig a Móricz Zsigmond Általános Iskolában, 1974. szeptember 23-tól 1986. szeptember 30-ig a Tarján I. sz. Általános Iskolában volt tanár. 1986-os nyugdíjazása után mint szerződéses napközis nevelő dolgozott a Tarján III., Tarján IV. és a Gárdonyi Géza Általános Iskolában.

Dr. Pap Istvánné Tóth Róza tanárnő

1950-ben kezdte tanulmányait a Szegedi Állami Pedagógiai Főiskolán. Gyakorlóéve után 1953-ban természetrajz-rajz szakon általános iskolai tanári oklevelet kapott. 16 évig általános iskolákban tanított biológia, kémia, rajz, földrajz tantárgyakat. 1958-ban beiratkozott a József Attila Tudományegyetem levelező tagozatára, ahol 1967-ben biológia szakos középiskolai tanári oklevelet szerzett. Közben 1961-ben kinevezést kapott a szobi és szentendrei járások biológia szakfelügyeletére, melyet 1963-ig látott el. Gyermekai születése után kérésére áthelyezték Budapestre a XXII. ker. nagytétényi, majd az V. ker. Szent István téri Általános Iskolába. 1967-ben kinevezést kapott a VIII. ker. Bezerédi Egészségügyi Szakközépiskolába, ahol 1978-ig tanított, és munkaközösség vezető volt. A szakfelügyelet részéről munkájáért több ízben jegyzőkönyvi dicséretet kapott. 1976-ban az Oktatásügy Kiváló Dolgozója kitüntetésben részesült. 1978-ban a Fővárosi Tanács áthelyezte az V. kerületbe, a Kossuth Zsuzsa Egészségügyi Szakközépiskolába főhivatású anatómia-biológia tanárnak. Az V. ker. Szociálpolitikai Csoportjával együtt – társadalmi

munkában – az idős emberek házi gondozására szervezte és vezette az iskola tanulóit. 1988. augusztus 31-én ment nyugdíjba a Kossuth Zsuzsa Egészségügyi Szakközépiskolából.

Raffay József tanár úr

1953-ban szerzett magyar–történelem szakos tanári diplomát a Szegedi Állami Pedagógiai Főiskolán. 1954-ben Gerlán az általános iskolában kinevezték igazgatónak. Igazgatói tevékenysége mellett a művelődési ház irányításában, programjai szervezésében is aktívan részt vett. 1959-ben a Békés megyei Tanács V. B. Oktatási osztályán megyei tanulmányi felügyelettel bízták meg. A szakképző iskolák fejlesztése, irányítása volt a feladata. Pár év múlva a szakközépiskolák hálózatának fejlesztésével, felügyeletével bővítették munkakörét. Közel tíz évig a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola illetékes tanszékeivel közösen a Békés Megyei Konzultációs Központban képesítés nélküli nevelők vizsgáinak előkészítését látta el. 1979-ben kinevezték a szabadkígyósi Mezőgazdasági, Élelmiszeripari Szakmunkásképző Intézetben igazgatói munkakörbe. 1990-ben nyugdíjba vonult. Most, 2018-ban 87 évesen büszke várományosa a „Vasdiplomának”.

Dr. Szalai Sándorné Horváth Mária tanárnő

Tápiósápon született, pedagógus családból származik. 1947-től a Tápiósápi Általános Iskolában dolgozott tanárként, majd igazgatóhelyettesként. 1953-ban szerzett magyar–történelem szakos tanári oklevelet az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskolán. 1954-ben férjhez ment, egy gyermeke született. Családi okok miatt kérte áthelyezését a II. kerületi Tanács Oktatási Osztályától, így került Budapest II. kerületébe, a Dimitrov Általános Iskolába tanítani. Innen ment nyugdíjba 1983 augusztusában. 1960-ban, majd 1963-ban kiváló oktatói-nevelői munkája elismeréséül eszmei előléptetésben részesült, majd 1983-ban Pedagógus Emlékérmet, kiemelkedő oktatói munkájáért osztályvezetői dicséretet kapott. Férje 2014-ben halt meg, jelenleg egyedül él.

GYÉMÁNT

Dr. Berkes Miklósné Pataki Györgyi tanárnő

Negyvenkét évig tevékenykedett a pedagógus pályán a 10–14 éves diákok között, ebből harminchat évet a szegedi főiskola, a JGYTF I. sz. Gyakorló Iskolájában. Emellett szakvezető tanárként a harmad- és negyedéves hallgatók képzésében is intenzíven részt vállalt. Hallgatói közül többen a mai napig a város lelkes szaktanárai, sőt igazgatói. Munkáját odaadóan végezte munkatársai és felettesei meglegedésére, az utolsó években a magyar munkaközösség vezetőjeként. Munkásságában a tanítás mellett szerepet kapott egyrészt az 5–8. osztályos tankönyvki próbálás az oktatási reform keretében, bemutató tanítások, versenyfeladatok összeállítása a Városi Alkotói Munkaközösségben, továbbá a tehetséges diákok tantárgyi versenyekre való felkészítése és zsűrizés a városi és kistérségi versenyeken (szavaló-, helyesírási, Kazinczy szépkiejtési verseny). Nyugdíjazása után felkérésre még három évig tanított Szeged város iskoláiban. Munkájának elismerése: „Miniszteri Dicséret” (1984), Törzsgárda kitüntetés (1985), Pro Juventute kiváló dolgozói fokozat (1990), G-2000 Tehetségekért Díj (kollektív testületi elismerés, 1993), Arany Katedra Emlékplakett (1994) és Pedagógus Szolgálati Érdemérem (1995). Az Aranyoklevél birtokosa tíz éve (2008). A sors lehetővé tette, hogy 2018-ban a Gyémánt oklevelet is átvehesse.

Doszpoly Sándorné Csanádi Julianna Magdolna tanítónő

Pedagógus pályája a középiskolában kezdődött: Szegeden, a Kemény Nándorné Tanítónő-képzőben tanult. Az érettségi vizsga után egy évig gyakorló tanítójelöltként dolgozott a Röske-Kisszéksósi Általános Iskola 1–4 évfolyamos összevont osztályában. A gyakorlóév leteltével 1958. július 8-án sikeres tanító képesítő vizsgát tett, s tanítói oklevelet szerzett. Végzett tanítónőként állandó járási helyettesként kezdte pályáját: a Szeged járási iskolákban a szülési szabadságon lévő kollégákat helyettesítette.

1959 augusztusában Újszegeden, a Bérkert Utcai Általános Iskola József Attila Telepi Tagiskolájában megüresedő álláshelyre sikeresen pályázott, így októbertől itt tanított – valamennyi alsós évfolyamon gyakorlatot szerezhetett. 1967-ben Újszeged akkori új központi iskolájának, a Rózsa Ferenc Sugárúti Általános Iskolájának (jelenleg Szegedi Gregor József Általános Iskola) akkori igazgatója, Csanádi Géza felkérésére a körzeti iskolába került osztálytanítónak. Pályája különös színfoltja volt ebben az iskolában az 1970-es években induló, az 1–2. évfolyamokban működő iskolaotthonos rendszer, amelyben mintegy 15 évig dolgozott. Pályája végéig, 1997. március 31-ig ebben az intézményben volt pedagógus. Közel 40 éves tanítói munka után lett nyugdíjas. Sikeres, eredményes tanítói munkájáért 1980-ban Miniszteri dicséretben, 1989-ben Kiváló Munkáért minisztertanácsi kitüntetésben részesült.

Fröhlich Lajosné Nagy Margit tanítónő

A szegedi Kemény Nándorné Tanítónőképző Intézetben szerzett tanítói oklevelet 1957-ben. Ásotthalom-Kissor tanyai iskolájában kezdte a tanítást igen nehéz körülmények között. Addig városban élt, így külön nehézséget jelentett számára a tanyai élethez szocializálódni. Pusztamérgesre, majd Kistelekre került, elszenvedve a kijárás nehézségeit és az igazgatók nem túl megértő hozzáállását a két kisgyermek nevelése melletti munkavégzés problémáihoz. Később Szegeden tanított a Rókus I. sz. iskolában, majd az I. sz. Gyakorló Iskolában, s végül Markos András igazgató úr meghívására a II. sz. Gyakorlóban. Ez jelentette számára a szakmai kibontakozást az 1–2. osztályosok matematika tanításával. „A nehézségek mellett egész életemben sok örömem volt a tanításban” – vallja.

Gyuris Istvánné Dömsödi Éva tanítónő

1957-ben érettségizett, 1958-ban képesítőzött és kapott tanítói oklevelet a Kemény Nándorné Tanítónőképzőben Szegeden. Négy évet Domaszéken tanított, majd 1962-ben a Kiskundorozs-

mai Általános Iskolába helyezték. Itt először a napköziben tanított, majd négy év múlva az alsó tagozat 3–4. osztályában tanított egészen nyugdíjba vonulásáig. 1990-ben Miniszteri dicséretben részesült.

Halász Antalné Szűcs Margit tanárnő

1958-ban szerzett biológia-földrajz szakos tanári diplomát a Szegedi Pedagógiai Főiskolán. 1958. augusztus 1-vel tanári kinevezést kapott a Mórahalmi Általános Iskolába. 1959-ben saját kérésére hazahelyezték szülőfalujába, Balástyára, ahol jelenleg is él. Végzettségének megfelelően alig-alig dolgozott, ugyanis ő volt az általános iskola testnevelő tanára. 1966. szeptember 1-vel megnyílt Balástyán a Nevelőotthon, melynek igazgatóhelyettese lett, majd 1971-ben igazgatója. „Olyan feladat volt ez, amit ekkor kezdtem tanulni és egyben csinálni. Ugyanis gyermekvédelmi szakismereteim egyáltalán nem voltak, még csak hallás szintjén sem. A feladat, amit vállaltam, tele volt megpróbáltatásokkal, nehézségekkel, de rendkívül színes, szinte makarenskói pedagógiai munkát végezhettem. Így aztán soha többé nem foglalkoztam a pedagógiai pálya más irányú korrekciójával” – emlékszik vissza a tanárnő. 1981-ben kérte felmentését a vezetői munka alól, s mint nevelőtanár dolgozott tovább az általa létrehozott intézményben egészen nyugdíjazásáig, 1992-ig. Pedagógusi pályafutása csúcsának tartja, hogy a FICE magyarországi szervezetének egyik alapító tagja lehetett.

Herczeg Anna tanítónő

A szegedi Kemény Nándorné Tanítóképzőben szerezte oklevelét. 1957-től 1962-ig Csengelén, tanyán tanított. 1962–2002 között az Algyői Általános Iskolába került. Vezetett első osztályt, másodikat, harmadikat, akiket negyedikig tanított, tantárgycsoportosan is oktatta a gyerekeket. 1980-ban napközis nevelő lett, majd a munkaközösség vezetője. Esti tagozaton felnőtteknek tanított 7–8. osztályban magyart. Honvédségi munkás katonáknak magyart és történelmet tanított. Az Algyőn működő kisegítő

vegyes osztályban is fél évig helyettesített. 2003. január 1-jén ment nyugdíjba. Közéleti tevékenysége: 1963-tól 8 évig tanácsstag volt, tanítványaiból kamarakórust vezetett, Népfront titkár is volt, majd a Kultúrháznál ifjúsági klubvezető és vidám színdaraboknál sűgő. 1954-től 2004-ig szakszervezeti tag volt. 1982-ben 25 év Algyőn tanításért jubileumi jutalmat kapott a Szegedi Művelődési Osztálytól. 1987-ben Kiváló Munkáért kitüntetésben és 25 éves törzsgárda jutalomban részesült. 2001-ben Pedagógus Szolgálati Emlékéremet, 2008-ban aranyoklevelet kapott, 2015-ben „Algyő Nagyközségért” kitüntetését. „Büszke vagyok, hogy a tanítványaim közül többen felelős munkában vettek, vesznek részt [...] és azokra is, akik becsülettel, szeretettel végzik a munkájukat, hisz erre tanítottam őket” – vallja.

Herczeg Lászlóné Szabó Mária tanítónő

Kiskundorozsmán született, az általános iskolát itt végezte. 1953-tól Szegeden a Kemény Nándorné Tanítónőképző tanulója volt. 1957-ben érettségi vizsgát tett. 1957 szeptemberétől két évig a Domaszék-Belsődomaszéki iskola összevont 1–4. osztályában tanított. 1958. június 30-án általános iskolai tanítói oklevelet szerzett. 1959-től 1975-ig a Domaszék-Zöldfás iskolában dolgozott. 1975-től nyugdíjazásáig a település központjában felépített új iskola volt a munkahelye. Szakmai tevékenységét Kiváló Munkáért (1989) és Pedagógus Szolgálati Emlékérem (1998) kitüntetésekkel ismerték el.

Kiss Imréné Mikes Éva tanárnő

A Szegedi Pedagógiai Főiskola földrajz-rajz szakán szerzett oklevelet 1958-ban. 1955 őszétől szülővárosában, a mezőtúri Újvárosi Általános Iskolában tanította mindkét tantárgyát 33 évig. A Kossuth téri iskolához lakásváltozás miatt került, innen ment nyugdíjba 1990-ben. Pályája során a rajz és művészeti ismeretek oktatása volt a döntőbb fajsúlyú nevelési területe. Rajzsakkört, batik szakkört vezetett. Tanítványai közül sokan kerültek rajztanári és képzőművészeti pályára. Nyugdíjazása után

óraadóként tanított rajzot és művészeti ismereteket a Református Gimnáziumban, a Teleki Blanka Középiskolában, a Szakképző Iskolában. Szeretett tanítani, összesen 52 tanév van a háta mögött. Tanári munkája mellett helytörténeti, néprajzi pályázatokon vett részt tanítványaival együtt. Több könyve jelent meg a Helytörténeti Füzetek sorozatban. Művészeti és helytörténeti-néprajzi kiállításokat rendezett és szervezett, de saját alkotásaival maga is részt vett helyi és megyei kiállításokon. 2013-ban rendezte meg önálló kiállítását Pályakép címmel. Sokat írt és ír a Lámpás c. helytörténeti folyóiratban. Kitüntetései: Szocialista kultúráért, Pedagógus Szolgálati Emlékérem, Pro Urbe díj. 2017-ben Mezőtúr város díszpolgára lett.

Kocsis Istvánné Vincze Magdolna tanítónő

A Kemény Nándorné Tanítónőképzőben szerzte oklevelét 1958-ban. 38 tanévet három állomáshelyen töltött, és 1996-ban Nagylakról ment nyugdíjba. Szakmai felettesei folyamatosan elismerték munkáját. 1981-ben a művelődési miniszter is dicséretben részesítette. A települések életébe mindenütt, mindig aktívan bekapcsolódott. Képviselő-testületi tag volt, ifjúságvédelmi feladatokat látott el, és a helyi művelődést szervezte. Nyugdíjba vonulása után a többnyelvű, megye- és országhatáron átnyúló vers- és prózamondó versenyeket szervezte. „Visszatekintve az elmúlt időre, jó érzéssel tölt el, hogy életemet tanítói eskümhöz híven éltem” – vallja.

Németh Margit Erzsébet tanítónő

A szegedi Állami Tanítónőképzőben érettségizett 1953-ban. Az 1953/54-es tanévben Zákányszéken kezdte gyakorlóévetét. Néhány év kihagyása után 1958-ban szerzte meg tanítói oklevelét a szegedi Kemény Nándorné Tanítóképzőben. 1958-tól nyugdíjazásáig – 1990-ig – folyamatosan tanított a következő általános iskolákban: 1958/59-ben Kiszomboron, 1959-től 1966-ig Újszentivánon, 1966-tól 1990-ig a szegedi Zalka Máté Általános Iskolában. Munkája

elismeréseként a következő kitüntetésekert kapta: Kiváló Úttörővezető (1977), Kiváló Munkáért (1989), Pedagógus Szolgálati Emlékérem (1990). 2008-ban kapta meg az Aranydiplomás Pedagógus kitüntető címet.

Papp György tanár úr

Oktató-nevelő és tudományos munkája mellett (így többek között a rendszeres, rajzpedagógiai témájú munkák, tankönyvek bírálata, televíziós vizuális neveléssel foglalkozó tévéműsorok forgatókönyveinek írása, közreműködés a Nemzeti Alaptanterv vizuális nevelés követelményeinek kimunkálásában, keret-tanterv feladat- és követelményrendszerének kidolgozása stb.) képgrafikával, festéssel és tűzzománccal foglalkozik. Eddig közel 200 kollektív kiállításon vett részt munkáival, és több mint 50 önálló kiállítást rendeztek alkotásaiból itthon és külföldön (a volt Szovjetunióban és Jugoszláviában, Romániában, Szlovákiában, az USA-ban, Japánban, Dániában és Finnországban). Legjelentősebb önálló bemutatkozásai: 1996-ban a szegedi Képtár három szintjén megrendezett jubileumi és 2003-ban az ópusztaszeri Nemzeti Emlékparkban rendezett kiállítása. Ez utóbbit 350 ezren látogatták meg. Rendszeresen illusztrál könyveket, folyóiratokat. 1986-ban önálló grafikai mappát adott ki metszeteiből. Kass János 2003-ban írt szavait idézve: „Termékeny művész – vasszorgalmú, következetes, aszkézisre hajló, magamutogatást nem kedvelő alkat. Nemcsak kiváló művész és pedagógus, de teoretikus is. – Ma a nagy durranások, a demagóg gesztusok, nem a szerzetesi önfegyelem s az elmélyült műhelymunka a menő. Szorítunk a mesternek és ő a befutó, – műveivel bizonyította.”

Sinkóné Hortobágyi Éva tanárnő

1955-ben kezdte tanulmányait a Szegedi Pedagógiai Főiskola magyar-ének szakán, és 1958-ban kitűnő eredménnyel államvizgázott. Első és egyetlen munkahelye a Pedagógiai Főiskola 1. sz. Gyakorló Iskolája volt, ahova 1958. szeptember 1-jével nevezték ki.

Tanári munkája megkezdésével párhuzamosan végezte a Zeneművészeti Szakiskola zongora szakát. 1958-tól 1980-ig a zenetagozat 1–4. osztályában tanított éneket és zongorát, vezette az iskola Kodály-kórusát. Ez az időszak mind szakmai, mind érzelmi szempontból igen gazdag volt számára, sikerült hozzájárulnia a magyar énekképzés külföldön történő elismeréséhez és népszerűsítéséhez. Óráit rendszeresen látogatták külföldi énektanárok. A tanárnő által tanított korosztályból került ki például két kiváló operaénekesnő: Vajda Júlia Liszt-díjas és Rózsa Márta, a berlini Operaház tagja. 1980-ban megkapta az ének szakvezető tanári kinevezést és az iskola Mozart-kórusának vezetését, mellyel számtalan sikeres németországi szereplést mondhattak a magukénak. A szakvezetői munkát 1991-ig végezte, amikor hivatalosan nyugdíjba vonult, ezután még 1996-ig mint óraadó tanított a gyakorló iskolában. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1976), Pro Iuventute Emlékplakett (1991), „Éneklő Ifjúság” – karnagyi díj (2005), Honor Pro Meritis (2006).

Szabó István János tanár úr

A Szegedi Pedagógiai Főiskola matematika-kémia szakán szerzett oklevelet 1958-ban. 1958-tól 1960-ig Ásotthalom-Kissoron általános iskolai tanári pozícióban, 1960-tól 1966-ig a Zákányszéki Általános Iskolában szintén általános iskolai tanárként dolgozott. 1967–1976 között a Zákányszéki Művelődési Ház igazgatója. 1977-től nyugdíjazásáig a Zákányszéki Általános Iskolában általános iskolai tanár. A Zákányszéki Parasztkórust a megalakulásától kezdve öt éven át vezette, azóta pedig a kórustitkári teendőket látja el. 15 éven át vezetett színjátszó és irodalmi színpadot. A Színjátszó és Rendezőképző Akadémia levelező tagozatát elvégezve „B” kategóriás működési engedélyt kapott. Kitüntetései: Kiváló Munkáért kitüntető jelvény (1988), Vaszy Viktor emlékérem (1984), Díszpolgári Oklevél és érem Zákányszék Község Önkormányzatának képviselőtestületétől (2000). 2003-ban a Falvak Kultúrájéért Alapítvány „Pedagógusi életművéért – Magyar Kultúra Lovagja” címet adományozta részére.

Tóth Dénesné Totka Éva tanítónő

Általános iskolai tanulmányait az Állami Pedagógiai Főiskola Gyakorló Iskolájában fejezte be 1953-ban. 1957-ben Szegeden, a Kemény Nándorné Tanítónőképzőben érettségizett. Gyakorló tanítójelölti évét a Mindszenti Központi Általános Iskolában 1957. szeptember 1-jén kezdte meg. 1958. június 30-án tanítóképesítő vizsgát tett, általános iskolai tanítói oklevelet szerzett. 25 éves jubileuma alkalmából 1983-ban Kiváló Munkáért kitüntetésben részesült. 1991-ben áthelyezését kérte Mindszentről Szegedre, a Fekete István Általános Iskolába. 1994. szeptember 1-jén innen ment nyugdíjba, s ekkor megkapta a Pedagógus Szolgálati Emlékérmét.

Tóthné Gera Ágnes tanárnő

Pedagógiai munkáját tanítóként 1957-ben Mórahalom külterületén lévő osztatlan kisiskola alsó tagozatában kezdte. Néhány év múlva a Szeged melletti nagyközségben, Szőregen folytatta tanítói-tanári megbízatását. 1965-ben diplomázott a Tanárképző Főiskola földrajz-testnevelés szakán. E végzettség határozta meg, orientálta negyven éven keresztül szakmai pályáját. Több sportágban (atlétika, úszás, evezés, sí) oktatói, szakedzői képesítést szerzett. 23 évig Szegeden a Szőregi Kossuth Lajos Általános Iskolában igazgatóként dolgozott. Vezetőként szükségesnek érezte a pedagógia szak elvégzését JATE Bölcsészettudományi Karán annak érdekében, hogy pedagógiai ellenőrző munkáját megfelelő minőségben teljesíthesse. Vezetői munkája során a fő hangsúlyt a gyermekközpontú iskola megteremtésére helyezte. Az oktatás-nevelés mellett továbbra is szívügye maradt az iskolai sport és a szabadidős programok, nyári-téli táborok programjainak szervezése. Munkássága elismeréseként több szakmai és társadalmi elismerésben részesült. Címzetes igazgatóként 1996-ban nyugdíjazták.

Wullmann Lászlóné Bóna Mária Magdolna tanítónő

A Szegedi Kemény Nándorné Tanítónőképzőben szerzett oklevelet 1957-ben. 1957-től 1960-ig Kecelen, majd 25 évig Páhin tanított 1–4. osztályban. Tanítványai az iskolarádió „Nyitnikék” c. műsorának állandó hallgatói voltak, a feladványokat kitűnően megoldották. Közéleti és kulturális munkájáért „Kiváló népművelő” kitüntetéssel jutalmazták. Válás után egyedül nevelte gyermekeit. Két gyermeke és négy unokája van. 1982-ben beteg szülei ápolása miatt visszaköltözött Kecelre, 1982–1994 között a külterületi Imrehegyi Általános Iskolában dolgozott. A megpróbáltatások közepette gondoskodó gyermekei, valamint volt tanítványai szeretete tartották benne a lelket. „Jó útravalóval látott el dr. Alpár Gyuláné volt osztályfőnököm, amit ismételtelen szívből köszönök” – vallja.

ARANY**Prof. Dr. Appel György** tanár úr

Tanulmányait a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán folytatta, vele párhuzamosan a Debreceni Tudományegyetem matematika szakát is elvégezte. 1968-ban kapta meg diplomáját. Először a XVI. kerületben, majd a XX. kerületben tanított a Kossuth Lajos két tannyelvű Gimnáziumban mint vezető matematika tanár. 1980-ban a Fővárosi Pedagógiai Intézet vezető felügyelője lett. Feladata az országos és fővárosi iskolák szakirányú programjának megvalósítása volt. Bölcsészdoktori fokozatot szerzett az ELTE-n, tanított több felsőoktatási intézményben. Több cikke jelent meg oktatási, gazdasági témában. 1980–1990 között hat könyve jelent meg a számítástechnika oktatásáról. A Magyar Televízióban népszerűsítette a számítógépet Én és a számítógép c. műsorában. Munkája elismeréseként többek között Miniszteri dicséretben, Kiváló Tanár elismerésben, Gyermekekért Érdeméremben, Arany Katedra és más díjakban részesült. 2017-ben a Gödöllői Szent István Egyetem professzori címét kapta meg. Munkája során

több alapítványi díjat hozott létre. A mai napig tanít az ELTE-n, érettségi elnökként tevékenykedik, előadást tartott a Gödöllői Szent István Egyetem gépészmérnöki menedzser szakán.

Dr. Bánhidi Sándorné Háfra Julianna tanárnő

A középiskola 4. évére felvételt nyert a Török-szentmiklósi Bercsényi Gimnázium pedagógiai 5+1 osztályába 20 magyar–oroszból és 20 matematika–fizika tanárnak készülő tanulóval együtt. A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika szakára történt sikeres felvételi – 1963 – után kezdetben Rákóczi-falván képesítés nélküli nevelőként tanítani, ahol maga is diák volt. 1968-tól Budaörsön a 12 évfolyamos iskolában tanított, ahol bekapcsolódott a Forrainé-féle akadémiai matematikai kísérleti oktatásba. Összesen nyolc évet dolgozott Pest megyei úttörőmozgalmi vezetőként és a Budapest VII. kerületi Tanács Művelődési Osztály vezetőjeként. Közben az ELTE-n pedagógiai előadó szakos diplomát, a BME-n szakértői mentor végzettséget szerzett. 1984-től ismét matematika–fizika tanárként dolgozott tovább a Budapest XIII. ker. Gyöngyösi ltp.-i Általános Iskolában. Itt lett igazgatóhelyettes, majd igazgató. Számítástechnikai iskolává fejlesztette az iskolát, amely ma is ezen a néven működik, eredményesen. 1996-tól 1999-ig a Bercsényi Gimnázium tanára volt, 2000-tól az utolsó munkahelyén teljesedett ki pedagógus pályája, amikor létrehozhatta a kerületi Informatikai Bázist – a tanárok informatikai képzésének helyét, és szaktanácsadóként segíthette a kerület 14 iskolájának számítógépes fejlesztését és ez irányú szakmai fejlődését. Összesen 36 év közalkalmazotti jogviszonyt töltött el pedagógiai tevékenységgel.

Beleznai Lászlóné Tóth Mária tanárnő

1964-ben nyert felvételt a Szegedi Tanárképző Főiskola orosz–testnevelés szakára. 1966-ban az orosz szak elvégzése után a Csorvási Általános Iskola és Gimnáziumban kapott állást. A főiskola további két évét levelező tagozaton

végezte el munka mellett. A testnevelés szakról átvették a magyar szakra. 1968-ban orosz–magyar szakos tanári diplomával végzett a főiskolán. 1968 szeptemberében Békéscsabán helyezkedett el a 10. sz. Általános Iskolában. Ez volt a munkahelye 2006-ig, nyugdíjazásáig. Mindkét szakját tanította, osztályfőnök volt és az utolsó tíz évben igazgatóhelyettes. Volt orosz szakfelügyelő, megbízott igazgató. Kapott jutalmakat és kitüntetések, amelyek közül a legmagasabb a Kiváló Pedagógus kitüntetés volt. Részt vett sok továbbképzésen, diploma megújító képzésben a szegedi főiskolán. 1996-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen Közoktatási Vezető szakosító képzésben kapott főiskolai szakosító oklevelet. 2006-ban Iskolánkért emlékéremmel is elismerték munkáját. „Nagyon szerettem a gyerekeket és a munkámat, a mai napig hiányát érzem mindkettőnek. Pályaválasztásom helyes döntés volt, és sok örömet, megbecsülést kaptam a negyven év során a pályám alatt” – vallja.

Dr. Beranek Lászlóné Fejér Ildikó Ida tanárnő

Makón született 1946-ban, három fiúgyermek után. Később született húga és öccse révén a nagycsalád harmóniája vezette egész életében, segítségére volt a küzdelmek természetes felvállalásában, alakította empatikus készségét. Választott szaktárgyait szerette, felkészültsége, állóképessége, szorgalma lehetővé tette, hogy a teendőkből mindig oroszlanrészt vállaljon. Nagy tisztelettel emlékszik kitűnő nevelő és szigorú követelményeket támasztó főiskolai tanáira. Mindig szívesen vett részt továbbképzésen, esti egyetemen, az előírt tanfolyamokon. Autodidakta módon németül tanult, énekkarban tevékenykedett. Ma is vezet gépkocsit, karbantartó tornát, karitatív tevékenységet és értékes családot öt unokával. Utódainak is hasonló gazdag életutat kíván.

Bujdosó Lajosné Kobzos Rozália tanárnő

Tanítói oklevelének megszerzése után Mezőberénybe került az ottani 1. sz. Általános Iskolához. A településnek akkor öt külterületi

tanyai iskolája volt. Ezek egyikében, a „Kereki” tanyavilágban lévő részben osztott alsó tagozatos osztályban tanított. Néhány ott töltött év után az anyaiskolához került be a községbe. Miután érdeklődése az ének-zene felé orientálódott, 1966-ban jelentkezett a Szegedi Tanárképző Főiskola ének-zene szakára, melyet 1968-ban sikeres államvizsgával zárt. Mivel az iskola mindig segíteni akart a hátrányos helyzetű tanulóknak abban, hogy tanulmányaikat sikeresen fejezzék be, részt vett az ún. felzárkóztató osztályok munkájában, melynek köszönhetően az iskolának nem volt „túlkoros” tanítványa. Kitüntetései: „Kiváló Munkáért” 1989-ben, „Pedagógus Szolgálati Emlékérem” 1996-ban, nyugdíjazásakor.

Csaba Mártonné Tóth Erzsébet tanárnő

1968-ban szerzett diplomát a szegedi Tanárképző Főiskola matematika–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán. A matematikát az általános iskola felső tagozatán szerettette meg vele tanára, ezért választotta hivatásul ennek a korosztálynak a tanítását. A Szegedi Tanárképző Főiskolán olyan tanáregyeniségek tanítottak, akik meghatározták pályája alakulását. A matematika szeretete, a gyerekek képességeinek felismerése, a gondolkodás fejlesztése, a becsületes munkavégzés, a tehetség-gondozás vált munkája irányadóivá. Sok tanítványa ért el jelentős eredményeket különböző matematikai versenyeken, valamint középiskolai felvételikén. Szaktudása elismeréseként meghívták városi, megyei matematikai versenyek zsűrijébe, felkérték megyei szaktáborok vezetésére, a TIT-nél levelezőversenyek feladatainak összeállítására és javítására. 1982-ben a Magyar Televízió „Aki mer, az nyer” matematikai vetélkedőműsor zsűrijébe is meghívták. 1986-ban maximális pontszámmal elvégezte az intenzív továbbképzést a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Matematika Tanszékén. Szakmailag folyamatosan képezte magát, minden nyáron továbbképzéseken vett részt, 7. osztályosoknak feladatgyűjteményt írt. Kitüntetései: Miniszteri Dicséret (1985), Békéscsaba Kiváló Pedagógusa (1997). Vallja: „Örülök, hogy egész életemben munkám során azt tehettem, amit szeretek.”

Csáki Miklós tanár úr

„Scientia mea adiutor meus.” A tanár úr Tápióbicskén született 1938-ban. Azóta is itt él, itt tanult, tanított. Az általános iskolát itt végezte, a Nagykáta Damjanich János Gimnáziumban érettségizett. 1962. szeptember 1-től 1998. december 31-ig, nyugdíjazásáig mindvégig tanított. Közben elvégezte a Szegedi Tanárképző Főiskola mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakát. Diplomáját 1967. november 14-én kapta meg. Tanítványai igen megszerették a gyakorló-kerti munkát és ismereteket. A hosszú évek alatt rendszeresen tanított biológiát, kémiát, fizikát, matematikát, földrajzot is. Tanítványainak szakköröket szervezett, kirándulni, táborozni vitte őket. Régi tanítványaival jó a kapcsolata, sikeres, rendes emberekké váltak. A tanár úr jelenleg is Tápióbicskén él feleségével, szerényen, szeretetben.

Dr. Csonka Annamária tanárnő

1968-ban vette át földrajz–rajz szakos általános iskolai tanári oklevelét a Szegedi Tanárképző Főiskolán. 1982-ben pedagógia szakos előadói oklevelet szerzett a JATE Bölcsészettudományi Karán Szegeden, 1984-ben pedig ugyanitt védte meg „A pályaismeret fejlesztése a földrajz tanításban” c. doktori értekezését. Ezenkívül hangszeres képzésben részesült, művészeti oktatói működési engedéllyel („B” kategória bábcsoport vezetésére) rendelkezik, és elvégezte a „Személyiségközpontú megközelítés a nevelő-oktató munkában” c. képzést az OPI-ben. 1966-tól 1974-ig Ópusztaszeren mindkét szakját tanította, osztályfőnök, szakkörvezető és munkaközösség vezető volt. 1974-től 1982-ig a Csongrád Megyei Pályaválasztási Intézetben főelőadóként, pedagógus munkakörben dolgozott. A Csongrád Megyei Pedagógiai Intézetben pedagógus szakalkalmazottként pályaválasztási tanácsadó és vizuális szakreferens munkakört töltött be 1983-tól 1992-ig. A Csongrád Megyei Munkaügyi Központban volt szakreferens, pályatanácsadó, rehabilitációs tanácsadó, valamint Foglalkozási Információs Tanácsadó menedzser 1992–2004 között. Szakmai tisztségei: Megyei Báb Szakbizottság vezető, Csongrád Megyei Gyermekvédő Liga

titkár, Csongrád Megyei Pályaválasztási Fórum titkár. Bábjátékot írt és rendezett, számos tankönyv, szakkönyv és díjnyertes alkotói pályamunka szerzője, társszerzője. Elismerések: Kiváló Úttörővezető (1970), Miniszteri dicséret (1971), Kiváló Munkáért (1985).

Dr. Daka Istvánné Márton Jolán tanárnő

Biológia-földrajz szakon végzett a Szegedi Tanárképző Főiskolán 1968-ban, jelenleg Gyulán lakik. Férje német-történelem szakos, még Szegeden ismerkedtek meg. 1968-ban házasodtak össze, ötven éve. Három munkahelye volt. Három évig a Medgyesegyháza – Általános Iskola és Gimnáziumban, négy évig Gyulán a Remetei Nevelőotthonban, húsz évig Gyulán a 3. sz. Általános Iskola (ma Implom József) tanított, összesen 27 évig végzett pedagógusi munkát. Két fiuk van, 1969-ben és 1975-ben születtek. Három lány és egy fiú unokájuk van, 18, 14, 4 és 1 évesek. Gyulán, illetve Budapesten élnek.

Deliné Gurmai Zsuzsanna tanárnő

1967-ben szerzett diplomát a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar-történelem szakán. Pályáját Kunadacs-Középadacs részben osztott iskolájában kezdte, majd a Szabadszállás-Szőlőkbe került, ahonnan egy év után helyezték a Szabadszállási Petőfi Sándor Általános Iskolába. Itt 43 évet töltött szaktanárként, osztályfőnökként, munkaközösség-vezetőként. Úttörő csapatvezetői tevékenységéért az úttörős kitüntetések minden fokozatát megkapta az Úttörővezetői Érdeméremmel bezárólag. 1986-tól a kunszentmiklósi körzet történelem munkaközösségének vezetője lett. 1988-tól öt éven át a magyar-történelem szak szaktanácsadói feladatait látta el Kiskőrös és Kunszentmiklós körzetében. 1990-ben a szabadszállási iskola rendszerváltás utáni első választott igazgatója lett. 1997-ben megalapította a Talentum alapítványt az intézményében folyó tehetséggondozó munka támogatására. 1998-tól 2002-ig Szabadszállás Város Önkormányzata kulturális bizottságában tevékenykedett. 1998-ban főtanácsosi, 2002-ben címzetes

igazgatói címet kapott, majd 2003-ban a Szabadszállás Város Oktatásáért kitüntetett cím birtokosa lett. 45 év szolgálat után 2007-ben vonult nyugdíjba. A Szabadszállási Református Gyülekezet presbitereként jelenleg is az iskola-tanács tagja.

Fodor Istvánné Mornailla Mária tanárnő

A főiskola matematika-kémia szakán szerzett diplomája (1968) után négy munkahelye volt. 2007-ig, nyugdíjazásáig szaktanárként közel 38 évet töltött el iskoláknál. Két tartós munkahelye volt: a Dózsa György Általános Iskola (Szeged, 10 éven keresztül) és a Tanárképző Főiskola Gyakorló Általános Iskolája (Szeged, 27 éven keresztül). Mindkét intézménynél matematika szaktárgyával kapcsolatos tennivalókat látott el. A gyakorló iskolában ezen túlmenően – a szakvezetői státuszából fakadóan – a főiskolai tanárjelöltek tanítási gyakorlatait irányította, tevékenységüket személyre szólóan elemezte, értékelte. Főiskolai óraadóként pedig A matematika tanításának gyakorlati kérdései c. kurzust vezette. Rendszeresen foglalkozott a tanulók tanulmányi versenyre való felkészítésével, továbbá nyugdíjazásáig ellátta a matematikai munkaközösség vezetését. Szakmai munkáját kitüntetésekkel is elismerték (Miniszteri dicséret és egyéb).

Dr. Függs Zsuzsa tanárnő

Általános és középiskolai tanulmányait szülővárosában, Hódmezővásárhelyen végezte kitűnő eredménnyel. 1963-ban nyert felvételt a Szegedi Tanárképző Főiskola biológia-földrajz szakára. 1962-ben férjhez ment, egy fia született 1963-ban. Pályáját Hódmezővásárhelyen az akkori Zalka Máté Általános Iskolában kezdte, ahol öt évig tanított, majd a Városi Művelődési Osztályra került, ahol tanulmányi felügyelőként dolgozott. Ezután a Szegedi Orvostudományi Egyetem Gyermekegyógyászati Klinikájára került, majd iskolaigazgatóként régi iskolájába került vissza. Később a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Pszichológia Tanszékén adjunktusi beosztásban dolgozott.

Közben elvégezte az ELTE Bölcsészettudományi Karát pedagógia szakon kitűnő eredménnyel, majd ugyanitt Summa Cum Laude eredménnyel doktorált. Már a főiskolai évek alatt rendszeresen publikálta cikkeit. Tanulmányai jelentek meg a Módszertani Közleményekben, a Valóságban és egyéb orgánumokban. Publikációi mellett több könyve jelent meg: versválogatás, novelláskötet, szakmai tanulmányok. Tevékenysége során több egészségügyi és oktatásügyi kitüntetésben részesült.

Galambos Lászlóné Ábrahám Mária tanárnő

1968-ban végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-kémia szakán. 1968-tól 1979-ig a Londoni Körúti Alsó tagozatos Nevelőotthonban nevelőtanári kinevezést kapott. 1979-ben Miniszteri Dicséretben részesült. 1979. augusztus 1-től 1985-ig a Szeged Tarjánváros III. sz. Általános Iskola matematika-kémia szakos tanára lett. Osztályfőnöki munkaközösség vezetőnek, majd matematika munkaközösség vezetőnek választották meg. Négy évig a Munkügyi Döntőbizottság elnöke volt. 1985-ben felkérést kapott a Szeged Tabán Általános Iskola igazgatóhelyettesi feladatára. Az iskola beindítása és az oktató-nevelő munka megvalósítása nagyon sokrétű, szép feladat volt. Kiemelt feladata volt az iskolai statisztika, a természettudományi tantárgyak és kiemelten a matematika tantárgy felügyelete. 1986-ban vezető pedagógus besorolást kapott. „Remélem, minden tőlem telhetőt megtettem a pályám során, hisz amit szerettem volna, azt elértem, megvalósítottam” – vallja.

Grósz Györgyné Popp Mária tanárnő

1946-ban született Pusztatotlakán. A battonyai Mikes Kelemen Gimnáziumban érettségizett 1964-ben. Érettségi után a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-fizika szakára nyert felvételt. A főiskolát jó eredménnyel végezte 1968-ban. A kétegyházi Általános Iskolában kezdett tanítani, majd 1975-től a békéscsabai 2. sz. Általános Iskolába került. 1987-ben új iskola épült Békéscsabán. A neve Belvárosi

Általános Iskola lett. Ez az iskola később hatosztályos gimnáziummá alakult. A 2. sz. iskolából az akkori ötödikes osztályával került át a Belvárosiba. Ebben az iskolában öröm volt számára tanítani. Tanítványai közül sok jogász, közgazdász, orvos került ki, sőt még színész és diplomata is. Két tanítványa az Országos Öveges József Fizikaverseny középmezőnyében végzett. Munkája elismeréseként 1989-ben Kiváló Munkáért kitüntető jelvényt kapott. 2003-ban vonult nyugdíjba.

Heteyi Sándor tanár úr

A főiskola 4. évfolyamán lehetősége nyílt tanítói munkakör betöltésére, így 1967 októberében Makó város egyik általános iskolájában elkezdte pedagógus pályáját. Ettől kezdve levelező hallgatóként folytatta főiskolai tanulmányait, amit az 1968. szeptember 10. napján átvett oklevelével fejezett be. 1970. október 16-tól Érsekcsanád Általános Iskola lett az új munkahelye, ahol matematika-fizika szakos tanárként folytatta pályáját. 1976. szeptember 1-től kinevezték az iskola igazgatóhelyettesévé. Ezt a munkakört nyugdíjazásáig töltötte be. Nagyon szerette a pedagógus pályán rá váró feladatokat, vallja, hogy munkája az élete hobbija lett. Emellett évekig részt vett a település közéletében, valamint Baja város és körzete Pedagógus Szakszervezetének vezetőségi munkájában. 2004 augusztusában éppen a Baja város és körzete évnitő értekezletén agyi infarktust kapott, és ezzel befejeződött pedagógus pályafutása.

Holecz Tivadarné Gogolyák Mária tanárnő

„Az 1964–1968 közötti négy év életem egyik legszebb, legmeghatározóbb korszaka volt. Feltétlenül meg kell említenem a hallgatók és a tanszékek tanárai közötti közvetlen kapcsolatot. Szívesen emlékszem vissza a Magyar Nyelvészeti Tanszéken oktató Benkő László tanár úr szigorú következetességére, kristálytiszta magyarázatára. [...] A szlovák tanszéken úgy éltünk, mint egy kis család” – így emlékszik vissza főiskolai éveire. Tanulmányai befejezése után Sátoraljaújhelyre, a Szlovák Tanítási Nyelvű

Általános Iskolába került, ez volt az egyetlen munkahelye nyugdíjba vonulásáig. Munkája során mindig arra törekedett, hogy színes, változatos órákat tartson. Sokat segített ebben a kétéves magyar továbbképzés, amely szakdolgozattal végződött. A szlovák nyelv területén is folyamatosan képezte magát. Többször vett részt külföldi nyelvtanfolyamon, nemzetközi szabadegyetemen. Tanítványait is rendszeresen inspirálta az állandó tanulásra, versenyeken való részvételre. Nagyon szeretett osztályfőnök lenni. Most Egerben, fia családja közelében tölti boldog nyugdíjas éveit.

Homoki Mária tanárnő

Főiskolai tanulmányait a Szegedi Tanárképző Főiskolán folytatta matematika–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakon. 1968 augusztusától Várpalotán kezdte meg a pedagógus pályát a Rákóczi telepi Általános Iskolában. Ez a kertvárosi iskola lett az élete 40 éven keresztül nyugdíjazásáig, 2007-ig. Mindig tanította mindkét szaktárgyát, és nyolc éven át osztályfőnök is volt. Nyaranként táboroztatott. 1970-től öt éven át volt a gyermekszervezet vezetője, majd 1976-tól húsz éven át az intézményvezető helyettese és 1996-tól az intézmény igazgatója több mint 10 éven át. Az iskola a lakótelep kulturális központja lett. A jól működő közösség feltételei adottak voltak, mert az évek során a volt tanítványok is rendszeresen segítettek az intézmény korszerűsítését és sokoldalú működését. Hitte, hogy a gyermekek soha nem rosszak, legfeljebb a körülményeik, a megközelítésükre szánt módszerek, de a gyermeki lélek tiszta, és bízik az emberben. Ma is azt vallja, hogy pedagógusnak lenni nagyszerű dolog, mert aki ezt a pályát hivatásként szereti, és úgy tanít, nevel, megsokszorozza önmagát tanítványaiban, akik továbbviszik emberségét.

Honti László tanár úr

Oklevelének megszerzése után 1968-ban Kunadacson kezdett tanítani matematikát és rajtot. Három év múlva Kunszentmiklóstra került, ahol teljes óraszámában rajtot tanított, délutánonként szakkör keretében grafikával, rézdomborítással,

batikolással foglalkozott a gyerekekkel. Szabadidejében festett, és megyei kiállításokon szerepelt a képeivel. 1986-ban a Kunszentmiklósi Általános Művelődési Központban kerámiaműhely épített, megtanulta a kerámia szakmát, és kerámia szakkört indított az érdeklődő gyerekeknek. Sok olyan diákja volt, akinek a későbbi művészeti tevékenységét megalapozta, országos versenyeken eredményesen szerepeltek. Nyaranta a Kunszentmiklósi ÁMK-ban egyhetes kerámia táborokat vezetett. 1998-ban megszervezte az Alapfokú Művészeti Iskolát az intézményen belül, amelynek vezetője volt 2006-ig, nyugdíjba vonulásáig.

Huber Csabáné Czucz Mária tanárnő

Fonyódon született 1946-ban. 1964-ben érettségizett Csurgón. Főiskolai tanulmányait 1964–1968 között végezte a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán. Először Lakócsán tanított 1968-tól 1975-ig az általános iskolában, majd 1975-től 2006-ig Fonyódon a Híradásipari és Kereskedelmi Szakközépiskolában tanított matematikát. Ezen évek alatt nagy szeretettel végezte osztályfőnöki munkáját, volt tagozatvezető és munkaközösség-vezető. 2006 óta nyugdíjas éveit tölti.

Jancsó Gyuláné Miholics Klára tanárnő

Géderlakon született 1945-ben. Szülei néhány hold földön gazdálkodó kisparasztok voltak. Általános iskolába Géderlakon járt, majd Kalocsán, a Leánygimnáziumban érettségizett. 1964-ben felvételt nyert a Szegedi Tanárképző Főiskola történelem–földrajz szakára, ahol 1968-ban kapta meg diplomáját. Első és egyetlen munkahelye Dunapatajon a Kodály Zoltán Ének- és Zenetagozatú Általános Iskola volt. Itt osztályfőnöki munkaközösség vezető volt. Útjára indította és irányította a Diákszáz c. iskolaújságot, kollégáival alapítványt hoztak létre a nehéz helyzetű tanulók támogatására, megalakították a Diákönkormányzatot, kidolgozták az osztálykirándulások tervét, a párhuzamos osztályok vetélkedőjét, együttműködését. 2004-ben vonult nyugdíjba.

Kaveschán Ágota Mária tanárnő

1968-ban szerezte oklevelét a Szegedi Tanárképző Főiskola szlovák–történelem szakán. Dr. Kávássy Sándor és Huszka László tanár urak és a Szlovák Tanszék tanári kara kellemes emlékként maradt meg a számára. 1968-ban a Szlovák Kollégium nevelőtanára lett Budapesten, igen jó kollektíva tagjaként. Széles és színes tevékenység jellemezte azt a 18 évet, amit itt töltött – kirándulások, táborok, vetélkedők, színjátás (1972-ben elvégezte Debreczeni Tibor rendezői tanfolyamát), kultúrkörutak (beiskolázási céllal). Ez utóbbi tevékenységéért 1980-ban a Szocialista Kultúráért kitüntető jelvényt kapta. 1979-ben középiskolai történelemtanári képesítést szerzett az ELTE BTK történelem kiegészítő levelező szakán. Kollégiumi tevékenységéhez tartozott az intézmény könyvtára (1976-ban alapfokú könyvtárosi vizsgát tett). Az 1984/85. tanévben vezetőképző tanfolyamot végzett. 1986-tól a Budapesti Szlovák Tanítási Nyelvű Általános Iskola és Gimnázium tanára lett, ahol mindkét szakját tanította, osztályfőnök és KISZ patronáló tanár, majd 1990-től az intézmény igazgatóhelyettese lett. Ezt a funkciót 2005-ös nyugdíjba vonulásáig látta el.

Kárpáti Péterné Papp Ilona tanárnő

1945-ben született Szegeden. Iskoláit szülővárosában végezte, a Szegedi Tanárképző Főiskolán 1968-ban fejezte be tanulmányait. 1968-tól 2001-ig a deszki Zoltánfy István Általános Iskolában magyart és rajtot tanított, és az iskolai könyvtárat vezette. Munkája során sok értékes, tehetséges embert nevelt. 2001-ben nyugdíjba vonulása alkalmából munkája elismeréseként Pedagógus Szolgálati Emlékérmét kapott. „Életem értelme a tanítás, a gyermekek nevelése, szeretete” – vallja.

Kiss Ernő tanár úr

Ötven éve, 1968 júniusában végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola földrajz–rajz szakán. Véletlen folytán Hajósra került. 14 évet tanított, illetve igazgatóhelyettesként dolgozott az

általános iskolában. 1982-től 2002-ig a hajósi Haynald Gyermekotthonban főhivatású nevelőként, illetve igazgatóhelyettesként próbálta megszervezni az otthonba került gyermekek mindennapjait. 2002-től 2005-ig a hajósi iskola napközis tanáraként tevékenykedett. Jelenleg is dolgozik a Kalocsai Liszt Ferenc Alapfokú Művészeti Iskola képzőművészeti tagozatának vezetőjeként heti négy órában. Kitüntetései: Miniszteri dicséret eredményes munkájáért (1990); Bács-Kiskun Megyei Közgyűlés Elnökének elismerése „Több évtizedes kimagasló pedagógiai munkájáért, a hajósi pincefalu folyamatos megörökítéséért, a hajósi alkotótáborban végzett fáradhatatlan tevékenységéért” (2009); Hajós városért díj „A várost és a pincefalut bemutató művészi tevékenységéért” (2015). Nagy megtiszteltetés volt számára, hogy felszentelheték a hajósi katolikus templomban megfestett stációképeit 2017 júliusában.

Kiss Ernőné Dóró Aranka tanárnő

1968-ban végzett a Szegedi Tanárképző Főiskolán biológia–testnevelés szakon. Szülővárosába, Kunszentmiklósról került, ahol két évet dolgozott. 1970-ben került Hajósra házassága révén, ahol egészen nyugdíjazásáig dolgozott. 20 évig csak testnevelést tanított, később lehetősége volt a biológiát is oktatni. Nyugdíjazása után több éven keresztül napközis nevelőként dolgozott. Munkáját több ízben is elismerték, de magasabb kitüntetésben nem részesült. Mind a mai napig figyelemmel kíséri az iskolában folyó sporttevékenységeket, mert ezek fontos tevékenységek számára.

Kiss Tiborné Molnár Julianna tanárnő

Tiszaföldváron, Szolnok megyében született 1945-ben. Általános és középiskolai tanulmányait Tiszaföldváron végezte. 1968-ban diplomázott a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika tanári szakán. Nyugdíjazásáig a következő munkahelyeken dolgozott: 1968–1975 között Martfűn az Általános Iskolában, 1975–2006 között Szolnokon a jelenlegi Fiumei Úti Általános Iskolában. Szaktárgyai tanítása mellett osztályfőnöki feladatokat is

ellátott. Szeretett tanítani, szívesen, örömmel, élvezettel végezte a szaktanári és az osztályfőnöki munka minden feladatát. Szakmai munkáját 1981-ben Kiváló úttörővezető kitüntetéssel, 1982-ben Kiváló munkáért, 1994-ben Fiumei Úti Általános Iskola „Diploma” kitüntetésével, 2006-ban Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel ismerték el.

Kósa Erzsébet tanárnő

1968-ban végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika szakán. A kiskunhalasi Szent József Katolikus Általános Iskola és Óvoda nyugalmazott igazgatónője. Nagy érdeme van az intézmény megalapításában, szellemi felépítésében, színvonalas oktatásának, arculatának kialakításában. Szaktárgyait magas szinten ismerő és tanító pedagógus, aki az oktatás mellett fontosnak tartotta a nevelést is. 40 éves pedagógusi pályája során folyamatosan képezte magát, és erre buzdította tantestületét is. Megteremtette az emelt szintű oktatás lehetőségét az idegen nyelv és a matematika területén, szorgalmazta az informatikai fejlődést. Részt vett a tantervi fejlesztésekben, szakmai tapasztalatait publikálta. Intézményét kiegyensúlyozottan, a szülői közösséggel jól együttműködve vezette. Derűs, optimista természete, igényessége, következetessége példa és hűzóerő volt a tantestület számára. Nagy hangsúlyt fektetett az ellenőrzésre, a mérésekre és a belőlük fakadó feladatok elemzésére. Lelkiismeretes munkájának és szakértelmének köszönhetően megbízást kapott a Katolikus Iskolák Egyházmegyei Főhatóságának (EKIF) elnöki feladataira a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegyében. Kiemelkedő pedagógiai munkáját Kiváló Munkáért elismerés, Kunszt József díj, Szent József díj és a nyugdíjba vonulásakor adományozott Életmű díj dicséri.

Ladányi Gáborné Varjú Margit tanárnő

1968-ban kapott diplomát a Szegedi Tanárképző Főiskola történelem–földrajz szakán. 1996-ban iskolamenedzser–tantervfejlesztő tanári, 1999-ben pedagógia szakos középiskolai tanári, 2001-ben pedagógiai értékelési

szakértői képesítést szerzett. Dolgozott általános iskolai tanárként a Dévaványa 1. sz. Általános Iskolában (1968–1974), a Gyoma 2. sz. Általános Iskolában (1974–1975), az Endrődi Általános Iskolában (1975–1984) és a Gyomaendrődi 3. sz. Általános Iskolában (1986–1989), ahol igazgatóhelyettes és igazgató is volt. Vezetői tevékenysége során nagy hangsúlyt fektetett a tantestület szakmai kompetenciájának fejlesztésére, a gyermekközpontú, személyiségfejlesztő pedagógiai munkára, az intézmény település szintű szegregációjának kivédésére. Tanári munkája mellett tanulmányi felügyelő is volt Gyomaendrődön 1984-től 1986-ig, illetve pedagógiai tanácsadó a Békés Megyei Pedagógiai Intézetben 1987-től 1989-ig. 1998-tól 2012-ig közoktatási szakértőként tevékenykedett. Munkáját Gyomaendrődért kitüntető emlékplakettel (2003) és Trefort Ágoston közoktatási díjjal (2008) ismerték el.

Lőrincz Endre tanár úr

1968-ban szerzett biológia–mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakos tanári oklevelet a Szegedi Tanárképző Főiskolán. 1968 augusztusától a Székesfehérvári Szakiskolánál oktatási nevelőtanárként dolgozott. 1968 októberétől a Hódmezővásárhelyi Kereskedelmi és Vendéglátó Iskolába került, innen ment nyugdíjba 2007-ben. 1985-ben kinevezték gyakorlati oktatás vezetőnek. 1987-ben a Szolnoki Kereskedelmi és Vendéglátóipari Főiskolán üzemgazdász diplomát szerzett. 1991-től 2017-ig a Hódmezővásárhelyi ÁFÉSZ-nél igazgatósági tag, majd a felügyelő bizottság elnöki tisztségét töltötte be. Jelenleg Budapesten lakik.

Mátyásffyné Jenei Gabriella tanárnő

1958-ban Vácott, az Általános Gépipari Technikumban technikus oklevelet szerzett, majd felvételt nyert Esztergomba, a Felsőfokú Tanítóképző Intézetbe. 1959-ben Órszentmiklóásra került, a gyakorlóév után tanítói oklevelet kapott. 1972-ig itt tanított, közben a Szegedi Tanárképző Főiskolán matematika–fizika szakos tanári oklevelet szerzett. 1972-ben Vácra került a jelenlegi Földváry Károly Általános

Iskolába, ahol matematikát és fizikát tanított. 1980-ban igazgatóhelyettes lett. 1984-ben felkérték a váci Juhász Gyula Általános Iskola vezetésére, melynek 1996-ban történt nyugdíjba vonulásáig igazgatója volt. Közben az ELTE Bölcsészettudományi Karán elvégezte a pedagógia szakot. Egyesületi tevékenysége: az Eötvös Loránd Fizikai Társulat Pest megyei csoportjában fizika tanításához használt régi szemléltetőeszközök összegyűjtése, kiállításon történő bemutatása; Pedagógiai Társaság Pest megyei csoport; Váci Múzeumi Egyesület – a váci iskolák 1948 előtti időkből származó iskolatörténeti tárgyainak, dokumentumainak összegyűjtése, 2007-ben „Jó szóra oktasd” c. iskolatörténeti kiállítás megrendezése. Munkáját mindenkor támogatták, elismerték (Németh László Díj, Váci Katedra Díj stb.) „Boldog pedagógus voltam” – vallja.

Dr. Mészáros Rezsőné Bakos Ildikó tanárnő

1968-ban a Szegedi Tanárképző Főiskolán történelem–földrajz szakos általános iskolai tanári, 1972-ben a Debreceni Tudományegyetemen földrajz szakos középiskolai tanári képesítést szerzett. 1968-tól Szegeden gyakorolta pedagógus hivatását beosztott szaktanárként, osztályfőnökként, úttörő csapatvezetőként, a főiskolai hallgatók földrajz szakvezető tanáraként és – közel 30 évig – a Gedói Általános és Művészeti Alapfokú Iskola igazgatójaként. 1975-től a Magyar Tudományos Akadémia által koordinált pedagógiai kutatómunka részesévé vált, mely során egy szegedi alkotócsoport tagjaként a 4–5. és az 5–8. osztályos környezetismereti és földrajz kísérleti tankönyv megírásával bízták meg. 1978-tól a Nemzeti Tankönyvkiadó és a Szegedi Mozaik Kiadó megbízásából modern földrajzi szemléleten alapuló országos földrajzi tankönyveket, munkafüzeteket és módszertani segédkönyveket készített. Az 1979-től kezdődő és 2006-os nyugdíjazásáig tartó intézményvezetői tevékenysége során – a szakmailag jól képzett, innovatív nevelőtestülettel – kialakították az iskola sajátos arculatát is meghatározó képzési rendszert: az emelt szintű vizuális nevelést (Szegeden és az országban elsőként 1984-től) és az emelt

szintű angol nyelvi képzést (1983-tól). Az Oktatási Minisztérium referenciaiskolájaként részt vettek a Nemzeti Alaptanterv Vizuális Kultúra részterületi tantervi anyagának, követelményrendszerének kidolgozásában. Az 1980-as évektől értékes hagyományokat alakítottak ki – elsőként a városban –, pl. a Művészeti Napokat, a városi, megyei, nemzetközi népdaléneklési versenyeket, iskolai koncerteket, a határ menti (aradi, temesvári, szabadkai) iskolákkal való szakmai, baráti kapcsolattartást, külföldi diák tanulmányi utakat stb. Sikeres éveket és iskolát hagyott maga mögött. 1968-ban kötött házasságot Szegeden dr. Mészáros Rezsővel (egyetemi tanár, akadémikus, egykori rektor, Szeged díszpolgára). Két fiuk (ügyvéd, közigazdász) és négy lányunokájuk van. Kitüntetései: Miniszteri Dicséret (1974), Kiváló Munkáért (1982), Németh László díj (2005), Pedagógus Életmű díj (Szegedi Önkormányzat, 2009).

Michelsz Lászlóné Romvári Ágnes tanárnő

1960-tól 1964-ig a Szegedi Tömörkény István Gimnázium zenei tagozatán tanult, ezzel párhuzamosan a Liszt Ferenc Zeneművészeti Szakiskolát végezte. 1964-től 1968-ig a Szegedi Tanárképző Főiskola hallgatója volt. 1968-ban matematika–énekezen szakon államvizsgázott és szerzett diplomát. 1968-tól a Békéscsabai 6. számú Általános Iskolában, 1978-tól a Békéscsabai Áchim András Általános Iskolában dolgozott. A tanítási évek során részt vett matematika és ének szakmai, módszertani továbbképzéseken. Mindkét szakját tanította, szakköröket vezetett, osztályfőnök és matematika munkaközösség vezető volt. Tanítványai közül többen kimagasló eredményeket értek el a megyei és országos szintű matematika tanulmányi versenyeken.

Molnár László tanár úr

1968-ban végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–kémia szakán. 1968. augusztus 16-án a Jászapáti Központi Általános Iskolába nevezték ki matematika–kémia szakos tanárnak.

A tanítás mellett osztályfőnök, 1978-tól 1982-ig úttörő csapatvezető volt. 1982-től 1988-ig igazgatóhelyettesként, majd 1988-tól nyugdíjazásáig, 2005-ig az iskola igazgatójaként dolgozott. Nyugdíjba vonulása után még két évig mint óraadó tanított volt iskolájában. Több éven keresztül a városi iskolák kémia munkaközösség vezetője tisztségét töltötte be. Kitüntetései: Kiváló úttörővezető (1981), Pedagógus Szolgálati Emlékérem (1998), Jászapáti Város Pedagógiai Díj (2005). A város közéleti munkájában is aktívan részt vett. 1994–2006 között önkormányzati képviselő volt.

Nagy Antalné Deák Erzsébet tanárnő

1959-től a gyulai Erkel Ferenc Gimnáziumban tanult. Az érettségit követően 1963-ban azonnal munkát kapott a mezőgyáni Arany János Általános Iskolában. Ezzel párhuzamosan folytatta tanulmányait a Szegedi Tanárképző Főiskolán, ahol 1968-ban szerzett matematika-fizika szakos általános iskolai tanári oklevelet. A mezőgyáni iskolában végzett pedagógusi tevékenysége során szinte végig osztályfőnökként segítette diákjai munkáját, akikkel minden évben színvonalas kulturális programokkal színesítették az iskola életét, és az ország több pontjára szerveztek tanulmányi kirándulást. A tanítás mellett a matematika-fizika szakos munkaközösség vezetését is ellátta, számos verseny helyi fordulóját megszervezte, diákjait rendszeresen készítette fel területi és országos megmérettetésekre. Kiemelt hangsúlyt fektetett a diákjai differenciált tanítására, a gyengébben teljesítők számára korrepetálást, az érdeklődők és jobban teljesítők számára szakkört szervezett mindkét szaktárgyából. Mezőgyáni megbízatását követően nyugdíjasként a sarkadi I. számú Általános Iskolában, majd szülőfalujában, Geszten ismertette meg a gyermekekkel a matematika és fizika tárgyak szépségeit. Pályafutása során végig kiemelten fontosnak tartotta a diákok szeretetteljes nevelését és magas szakmai színvonalú tanítását, igazi pedagógusként adta át a katedrát fiatal kollégáinak.

Nyári Lászlóné Dudás-Szabó Erzsébet tanárnő

1968-ban végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola orosz-ének-zene szakán. 1968-tól 1971-ig Szentesen, a Petőfi Sándor ének-zene tagozatú Általános Iskolában és a Horváth Mihály Gimnáziumban tanított. 1971-ben a Zsombói Központi Általános Iskola ének és orosz szakos tanára lett. 1974-től 1993-ig Szegeden a Tarjántelepi II. sz. Általános Iskolában tanított. 1981-ben megszervezte és beindította a város harmadik ének-zene tagozatú osztályát. Óraadóként a Liszt Ferenc Zeneiskola szolfézs-tanára volt. 1992-től 1996-ig a Karolina Elemi Iskola és Gimnáziumban, Szegeden volt tantestületi alapító tag. 1996-tól 2011-ig Zsombó Község Általános Művelődési Központ igazgatóhelyetteseként megszervezte a helyi alapfokú művészetoktatást. Bekerült az Oktatási Hivatal Országos Szakértői Névjegyzékébe. 2007-ben Kiválóra minősített Alapfokú Művészetoktatási Intézmény címet nyerte el a Kós Károly Alapfokú Művészeti Iskola. 2010-ben a Magyar Köztársaság Oktatási Minisztériuma Arany Katedra Emlékplakett kitüntetésben részesítette. 2011 szeptemberében kérte nyugdíjazását. Elvégezte a Zeneesztétika, Nemzetközi Kodály Szeminárium, Közoktatás vezető szak, Művészet-terápia-zeneterápia továbbképzéseket. Több évtizedes pedagógusi pályájának mottója: „Ne azt nézd bennem, aki vagyok, hanem azt, aki a legjobb képességeim szerint lehetek!” Jelenleg is zenepedagógusi hivatásával összhangban önkéntes szolgálatokat végez.

Olasz Tiborné Kiss Irén tanárnő

1968-ban végzett a Szegedi Tanárképző főiskola történelem-földrajz szakán. 1968–1973 között egy Makó melletti településen, Földeákon tanított. 1973 szeptemberétől volt iskolájában, a makói Szent István Téri Iskolában kezdte a tanévet. 1976-tól iskola összevonás révén került a Kálvin Téri Általános Iskolába, ahol nyugdíjazásáig dolgozott. A tanítás mellett volt úttörő csapatvezető, szakszervezeti titkár, mindvégig osztályfőnök. Részt vett a főiskolán Moholi tanár úr által koordinált munkatankönyv

alkalmazásában, tesztelésében. Számtalan versenyen indított egyéniben és csapatban is versenyzőket, akik megyei és területi verseny mellett országosra is bejutottak. 1988-ban munkája elismeréseként Miniszteri dicséretben részesült.

Oláh Miklósné Varga Katalin tanárnő

A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-kémia szakán szerzett diplomát 1968-ban. Első munkahelye szülőfalujában a Kiszombori Általános Iskolában volt. Innen négy év után került Szegedre, először egy évre a Petőfi telepi 1. sz. Általános Iskolába, majd a Rókusi Általános Iskolába. Itt 1980-tól a tanítás mellett igazgatóhelyettesi munkakört is betöltött. 1982-től 26 éven át, nyugdíjazásáig a Rókusvárosi II. sz. Általános Iskola igazgatója. A városrészbe költözött sok-sok gyerek számára a boldog gyermekkort, a sokoldalú személyiség-fejlődést, a különböző képességek kibontakoztatását és az eredményes tanulást igyekezett biztosítani. A több helyről pályázott pedagóguskollégákkal együtt az évek alatt kialakították az iskola profilját a gyerekek és a szülők igényeihez igazodva: korai informatika tanítást a matematika mellett, az emelt szintű német nyelv oktatását, a néptáncot, a színjátszást, a művészeti nevelést, a sokféle sportfoglalkozást, táborozással, erdei iskola programokkal kiegészítve. Így elért eredményeiket városszerte számon tartják. Nyugdíjba vonulásakor munkáját az iskolafenntartó Szeged Megyei Jogú Város Közgyűlése Pedagógus Életmű díjjal köszönte meg „Kiemelkedő színvonalú pedagógiai nevelő-oktató munkájáért”. „A Kiszombori Iskola alsó tagozatos tanulójaként már eldöntöttem, hogy tanár leszek, ehhez 41 éven át hű is maradtam” – vallja a tanárnő.

Palágyi István László tanár úr

1968-ban magyar-történelem szakon végzett a Szegedi Tanárképző Főiskolán, s 1992-ig tanított. A tanítás mellett a gyermekek közlekedésre nevelését szakköri formában végezte. Sikereinek köszönhetően a rendőrség felkérte, hogy hivatásszerűen ott folytassa pályafutását.

„Nagyon „univerzális pedagógiai diplomát” kaptam Szegeden” – vallja. Átképzés után a gyermekek közlekedésre nevelésének országos koordinátora és felelőse lett, s a rendőröket továbbképzésen folyamatosan tanította. Az ORFK vezető főtanácsosaként „Érdemkereszt” kitüntetéssel ment nyugdíjba 2013-ban.

Pamuk Jánosné Sántha Erzsébet tanárnő

1968-ban diplomázott a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-fizika szakán. Főiskolás évei alatt három éven át népköztársasági ösztöndíjban részesült, és háromszor nyert jó tanuló – jó sportoló versenyben első díjat. A főiskola elvégzése után a Dömsödi Általános Iskolában helyezkedett el, ahol közel negyven éven át dolgozott. Ez volt az egyetlen munkahelye. Az iskolában sok évig munkaközösség-vezető, szakszervezeti vezető, majd a közoktatási tanács tagja volt. 1989-ben egyéves továbbképzésben vett részt, amelyről tanúsítványt kapott. 2006 óta nyugdíjas. 1968-ban kötött házasságot. Két leányuk született, Pamuk Ágota jelenleg a Ráckevei Ady Endre gimnázium tanára, Pamuk Adrienn közgazdász, Svájcban dolgozik.

Pokomándy Zsuzsanna tanárnő

1968-ban szerezte matematika-ének-zene szakos tanári diplomáját a Szegedi Tanárképző Főiskolán. Szakmai munkáját Tiszaújfalun kezdte. Egy év után szülővárosában, Hódmezővásárhelyen folytatta tanárként egy városközponti iskolában, majd 10 évig másodállásban óraadóként három külterületi részben osztott iskolában. Főállásban 18 évig szervező-oktató-népművelőként a Hódmezővásárhelyi Bessenyei Ferenc Művelődési Központban dolgozott nyugdíjazásáig. 1986–1988 között a Csongrád Megyei Művelődési Központ zenei főelőadója volt. A Népművelési Intézet tanfolyamain karvezetői, néptánc oktatói, táncmuzsikus, népi díszítőművész oktatói működési engedélyeket szerzett. Az ott megtanult ismereteket adta át felnőtt és gyermek tanítványainak, szakköri, együttesbeli tagjainak. A mai napig is tanít, kézműves foglalkozásokat tart. Sokrétű szervezőmunkát végzett (művészeti csoportok,

versenyek, szakkörök, kézműves táborok stb.). Alapítója és tagja volt a Szegedi Bartók Kórusnak és a Hódmezővásárhelyi Vegyeskarnak. Iparművészeti alkotásaiért számtalan díjat kapott. Kitüntetései: Kardos Pál emlékérem, Kulturális Miniszteri kitüntetés, Kiváló Úttörő-vezető kitüntetés. Példamutató, lelkiismeretes, szerteágazó alkotó pedagógusi munkája legnagyobb elismerése, hogy tanítványai közül sokan választották a pedagógusi hivatást. Hitvallása: „Dolgozni csak pontosan, szépen, ahogy a csillag megy az égen, úgy érdemes.”

Ponicsán Katalin tanárnő

1964-től 1968-ig volt a Szegedi Tanárképző Főiskola földrajz-testnevelés szakos hallgatója. Az NB II-ben játszott a főiskola csapatában. 1968-tól 1987-ig dolgozott Keszthelyen, a Csány László Általános Iskolában, ahol osztályfőnök volt, és mindkét szakját tanította. Az atlétákkal és a kispályás focistákkal országos, a kézilabdásokkal megyei döntőig jutott. Emellett a Haladás NB I. B-s kézilabdacsapatában játszott. 1987-től 1994-ig Várvolgyön tanított, mini kosárlabdát, pályázati pénzből úszás-oktatást, országjártást tartott. 1991-ben az OTSH elnökétől vehette át „A tanulóifjúság testi neveléséért” plakettet. 1994-től 1999-ig Hévízen, a Bibó István Gimnáziumban atlétika és kézilabda edzéseket tartott, vízi- és kerékpártúrákat vezetett. 1999–2000 között Zalaszántón tanított, ahol mini kosárlabda edzéseket is tartott. Mindenütt, ahol tanított, ovis- és asszonytornát is tartott, nyaranta vándortáborokat, vízi- és kerékpártúrákat szervezett. „Büszke vagyok a tanítványaimmal elért eredményeinkre, valamint arra is, hogy sokan választották a pedagóguspályát. A mai napig tartjuk a kapcsolatot, szinte minden évben van találkoznánk valamelyik osztályommal. A felhalmozódott élmények, fotók, emlékek sok erőt adnak a mindennapokhoz, mert mindez „...jó mulatság, férfimunka volt”. Bevallom, könnyebb volt végigcsinálni, mint most összefoglalni a mögöttem levő éveket” – emlékszik vissza pályafutására a tanárnő.

Pusztainé Ravasz Ildikó tanárnő

Orosházán város-alapító ősök leszármazottjaként született 1942-ben gazdálkodó családban. Azóta is Orosházán él. Bátyja az orosházi Táncsics Mihály Gimnázium tanára volt, ott érettségizett 1960-ban, majd három évig postán dolgozott Orosházán. 1963-tól képesítés nélküli nevelőként kezdte pedagóguspályáját Gádoroson, napi, hajnali vonattal való kijárással. Pályakezdésével egy időben kezdte meg tanulmányait a Szegedi Tanárképző Főiskola rajz-földrajz szakán. 1968-ban – most 50 éve! – általános iskolai tanári diplomát szerzett. Még ebben az évben Orosházán kerülhetett gyógypedagógusi munkakörbe, ezért tovább tanult, ismét levelező tagozaton – már két kisgyermek mellett – a budapesti Bárczi Gusztáv Tanárképző Főiskolán. 1972-ben jó eredménnyel gyógypedagógiai tanári diplomát szerzett logopédia-értelmi fogyatékos szakon. 1977 szeptemberétől Orosháza város főállású logopédusa volt nyugdíjazásáig, közel 30 évig.

Ragó Miklósné Kis Zsuzsanna tanárnő

Már gyermekkorában vonzotta a pedagógus pálya, ezért a Szegedi Tanárképző Főiskolára jelentkezett és nyert felvételt. 1968-ban államvizsgázott magyar–oroszl szakon. Főiskolai tanulmányai befejezése után Nagykőrösön a Petőfi Sándor Általános Iskolában helyezkedett el, majd 38 tanítási év után innen ment nyugdíjba. Már pályája kezdetén osztályfőnöki megbízást kapott, és mindkét szakját tanította, majd felkérték a városi osztályfőnöki munkaközösség vezetésére. Vezetőségi tagja volt a városi pedagógus szakszervezetnek. 1976-ban a nevelőtestület megválasztotta igazgatóhelyettesnek. Nevelőtársaival együtt elérte, hogy tanulóik megalapozott, használható tudást kapjanak, és megállják helyüket ne csak a középiskolában, de az élet egyéb területein is. Ennek érdekében hatékony felzárkóztató foglalkozásokat szerveztek. Minden tanulónak lehetőséget biztosítottak képességük, tehetségük kibontakoztatására. Tanulóik sok éven keresztül ott voltak a megyei és országos versenyek

legjobbjai között. A tantestület tagjaival, a szülőkkel és a tanulókkal sikerült kölcsönös megbecsülésen, bizalmon alapuló jó kapcsolatot tartani. Munkája elismeréseként „Nagykőrösért” kitüntetésben részesült, majd átvehette a Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt kitüntetést. 2006-ban, 60 évesen ment nyugdíjba.

Sipos László tanár úr

A Tömörkény István Zene Tagozatos Gimnáziummal egy időben végezte a konzervatóriumot. A Szegedi Tanárképző Főiskola ének-zene szakán 1967-ben szerzett diplomát. 1967-ben a Budapest V. kerületi Szemere Utcai Fiúiskolából került az V. kerületi Váci Utcai Ének-zene Tagozatos Általános Iskolába. Itt öt évig volt Kodály Zoltánné külföldi vendégei számára bemutató tanár. 1971-ben egy budapesti centenáriumi énekverseny első helyezette lett. Ekkor szerződtette a Honvéd Művészegyüttes, melynek élvonalában 16 évet töltött. Itt tanított az éneklés mellett szolfézst, magánéneket, rendszeresen beénekelte a nagy kórust, melynek szólamvezető tenorja volt. 1983-ban Minisztertanácsi kiváló kitüntetést kapott. 1986-ban Honvédelmi Érdemérmét vehetett át. Ezek után énektanári pályája a Budapesti Teleki Blanka Gimnáziumban folytatódott. 50 tagú leánykórusa külföldön is járt (Freiburg, Kolozsvár). Ők énekeltek Záborszky Kálmán legendás produkcióiban (Carmina Burana, Saul, István király stb.). 2006-ban nyugdíjazása után még négy gimnáziumban tanított és érettségiztetett.

Sipos Ottó tanár úr

Ipolynyitrán született 1944-ben. Általános iskolai tanulmányait Nógrádverőcén, a gimnáziumit Váccon végezte, majd jelentkezett a Szegedi Tanárképző Főiskola orosz-testnevelés szakára. A főiskola befejezése után 1968-ban került Lajosmizsére a Központi Iskolába, ahol az iskolai élet minden lehetséges területén tevékenykedett: testnevelő tanárként, edzőként,

osztályfőnökként, csapatvezetőként, szak szervezeti csúcstítkárként, diáksportköri elnökként, munkaközösség-vezetőként, majd tizenegy évig igazgatóhelyettesként, végül huszonegy éven keresztül – nyugdíjba meneteléig – igazgatóként. Tevékenysége főbb elismerései: főtanácsosi cím, Miniszteri Dicséret, Kiváló Munkáért díj, Németh László-díj.

Sipos Ottóné Ott Piroska tanárnő

1946-ban született Soroksáron. Általános iskoláit Kecskeméten a Zrínyi Ilona Általános Iskolában, a középiskolát a Katona József Gimnáziumban végezte, majd jelentkezett a Szegedi Tanárképző Főiskola orosz-testnevelés szakára. A főiskola befejezése után került a Lajosmizsei Általános Iskolába, ahol az orosz nyelv tanításával és osztályfőnöki munkával bízták meg, ebben az iskolában 2002-ig, nyugállományba vonulásáig tevékenykedett. A későbbiek során munkaközösség vezetőként, majd a kecskeméti járásban bázisnevelőként is dolgozott. Az orosz nyelv tanításának megszüntetése után munkáját az iskola alsó tagozatán folytatta. Munkája elismeréseként Eötvös József emlékérem, majd a Magyar Köztársaság Bronz Érdemkereszt kitüntetésben részesült.

Stermeczky Istvánné Kürti Irma tanárnő

A gimnáziumot Szeghalmon, a tanítóképzőt Szegeden végezte. Füzesgyarmaton, majd Vésztőn tanított alsó tagozatban. Itt azonban az iskolának szüksége lett rajz szakos nevelőre. Így 1966-ban beiskolázták a Szegedi Tanárképző Főiskola rajz szakára, levelező tagozatra. Közben tanított, és megszerezte a tanári diplomát 1968-ban Szegeden. Ezután még három évet Vésztőn, a továbbiakban pedig Fejér megyében tanított: Soponyán, Csóron és Székesfehérváron a Vörösmarty Mihály Általános Iskolában szintén rajzot. Rajz szakkört is vezetett évekig, amit a gyerekek nagyon szerettek. Szép alkotások születtek, amelyekért díjakat, elismeréseket kaptak. 1996-ban ment nyugdíjba a székesfehérvári Vörösmarty Általános Iskolából, de még

nyolc évig tanított más iskolákban: Polgárdiban, Székesfehérváron. „Bárhol tanítottam, a munkámat (hivatásként) nagyon szerettem. Több elismerést és kitüntetést kaptam, de a legnagyobb jutalom a tanítványaim szeretete volt. Jó rá visszaemlékezni!” – vallja.

Szabó Erzsébet tanárnő

Szegeden végezte tanulmányait. Már általános iskolában elhatározta, hogy tanár lesz, és ezt az álmát szinte akadálytalanul el is érte. 1968-ban szerzett oklevelet a Szegedi Tanárképző Főiskola történelem–földrajz szakán. Végzés után rövid ideig más pályán dolgozott. Először Forráskúton szerződéssel kapott állást egy 1–8. osztályt összevonó gyógypedagógiai osztályban. Majd Zákányszék következett. Itt 11 évig tanított saját szakjain kívül élővilágot, rajtot és testnevelést. 11 év után Mórahalom következett. Itt dolgozott egészen nyugdíjazásáig. A tanítás mellett hosszú évekig elsősegélynyújtó szakkört vezetett. Nyaranta pedig sátortábor szervezésében működött közre, ahol a gyerekek nagyon jól érezték magukat. Munkájáért egy alkalommal Miniszteri dicséretben részesült.

Szabó Magdolna tanárnő

1968-ban végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola történelem–földrajz szakán. Az 1968/69-es tanévben a Fóti 1. sz. Általános Iskolában kezdte pályáját mint napközivezető. 1970-től 1978-ig Budapest 2. kerület Hetes Otthonban volt nevelőtanár. 1978-tól 2008-ig Budapest 2. kerületi Kodály Zoltán Ének-zenei Általános Iskola és Gimnáziumban dolgozott mint napközi vezető, alsó tagozatos osztályfőnök és tanító, felső tagozatos osztályfőnök. Történelmet és földrajtot tanított, volt osztályfőnöki munkaközösség-vezető és igazgatóhelyettes is. 1983-ban általános iskolai tanítói oklevelet szerzett a Sárospataki Comenius Tanítóképző Főiskolán. 1996-ban a Budapesti Műszaki Egyetem Természet- és Társadalomtudományi Karán közoktatási vezetői diplomát kapott.

Dr. Szabó Zoltánné Macsán Katalin tanárnő

1968-ban kapta meg orosz–testnevelés szakos diplomáját a Szegedi Tanárképző Főiskolán. A negyedik tanév igen változatos volt számára: egyhónapos tanulmányúton vett részt Moszkvában, házasságot kötött, majd Kaposvárra költözött. Az egyik általános iskolában kapott tanári állást, ahol nemcsak orosz, de magyar és történelmet is tanított, ami nagy megterhelést jelentett, ráadásul egy 35 fős ötödikes osztály osztályfőnöke lett. Az osztályával sokat kirándultak, járták a Zselicet, táboroztak a Balatonon. Azóta is kapcsolatot tart a volt osztálya nagy részével, olykor találkozót szerveznek. Gyermekei 1969-ben és 1970-ben születtek. Másfél év múlva újból tanított. Békéscsabára való költözése után 1986-ban egy új általános iskola és gimnázium tanára lett. Itt szaktárgyait, később az orosz helyett – bizonyos átképzés után – német nyelvet tanított, majd végül – szintén továbbképzést követően – gyógytestnevelőként dolgozott. 65 éves korában került nyugállományba. Már több mint 40 éve felnőtt tornával is foglalkozik, még jelenleg is minden hétköznap vezet csoportot.

Dr. Szegfű Lászlóné Szőke Katalin tanárnő

Baján született 1945-ben. Általános és középiskolai tanulmányait szülővárosában végezte. 1964-ben felvételt nyert a Szegedi Tanárképző Főiskolára, ahol 1968-ban magyar–ének-zene szakon szerzett diplomát. Ez év augusztusától a Szegedi Kenderfonó és Szövőipari Vállalat Szakmunkástanuló Otthonában kapott nevelőtanári állást. Háromműszakos munkája során számos feladatot látott el (tanulás, korrepetálás, szabadidő- és rendezvényszervezés, ügyintézés stb.). Emellett a Textilipari Szakmunkásképzőben tanított óraadóként magyar nyelvet és irodalmat. Az 1973-as esztendőben felkérték az intézmény vezetésére. Működése során számos továbbképzésen vett részt (Politikai szociológia, Intézményvezetői tanfolyam, könyvtárosi ismeretek stb.). Munkáját több ízben elismerték (így pl. Kiváló Dolgozó kitüntetéssel). A vállalat megszűnésével 1991-ben került át második munkahelyére, a JGYTF Tanulmányi

Osztályára, majd 1992-ben a főiskola Hattyas sori épületegyüttesének létesítményvezetői feladatával bízták meg. 2006-ban vonult nyugállományba.

Szlavicsek István tanár úr

1968-ban végzett matematika–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakon a Szegedi Tanárképző Főiskolán. Több általános iskolában tanított lakóhelyén, Kaposváron. Pályafutása alatt volt igazgatóhelyettes, a technika tantárgy városi szakmai munkaközösség vezetője, valamint a Kaposvári Tanítóképző Főiskola és Gyakorló Általános Iskola szakvezetője. A gyakorlóiskolai évek kivételével mindkét szakját tanította. 1996-ban „Kiváló munkáért” kitüntetést kapott Kaposvár Megyei Jogú Város Önkormányzatától. 2006-ban a kaposvári Honvéd Utcai Általános Iskolából ment nyugdíjba. 1979 óta a tanítás mellett és nyugdíjba vonulását követően is aktívan méhészkedik.

Szloszár Györgyné Csendes Márta tanárnő

1946-ban született Kondoroson. 1964-ben nyert felvételt a Szeged Tanárképző Főiskola biológia–mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakára. A tanítási gyakorlatok során egyre jobban megerősödött benne, hogy a pedagógus pálya az ő útja. 1975-től nyugdíjba vonulásáig 37 évet a Békéscsabai 11. sz. Általános Iskolában dolgozott. Volt munkaközösség-vezető, igazgatóhelyettes, majd 1985-ben igazgatónak nevezték ki, 20 évig dolgozott az iskola élén. Az iskola peremkerületi intézmény volt, ahova zömében fizikai dolgozók gyermekei jártak. A tantestület otthonos környezetet biztosított számukra, a szülőkkel is jó kapcsolatot ápoltak. A testület egymást segítő-elfogadó kollégákból állt, mindig jó volt a munkahelyi légkör. Szabadidőben is sok programot szerveztek, ezek a kikapcsolódást és a tantestület összekovácsolódását szolgálták. Az egységes testület munkájának eredményeként tanítványaik jól megállták helyüket a versenyeken, felméréseken, középiskolákban és az életben is. Tanárnő 2008-ban 40 év pedagógiai munka után nyugdíjba vonult, de a mai napig szeretettel gondol vissza a munkában töltött évekre.

Tarcsi Gézané Károlyi Irén Katalin tanárnő

1968-ban diplomázott a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar–orosz szakán. Ezután Halászteleken kezdett tanítani a helyi általános iskolában. A tanítás mellett tovább képezte magát. 1987-ben a JATE Bölcsészettudományi Karán pedagógiai szakos előadói diplomát szerzett. 1977-ben Omszokban rajvezető volt egy úttörőtáborban. Az orosz nyelv tanításának megszűnése után német nyelvizsgát tett, így németet is taníthatott. A gyerekek nyelvtanulásának elősegítéséért sokat tett. Bekapcsolódott az Erasmus programba, és nyelvtanulás céljából gyerekeket kísért éveken át Belgiumba, Franciaországba. 2005-ben vonult nyugdíjba 37 év szolgálati idő után. Munkája elismeréseként Úttörővezetői Dicséretben (1979), Miniszteri Dicséretben (1991) és Halásztelek Önkormányzatától Pedagógiai-díjban (1998) részesült. „Szerencsésnek érzem magam, mert a szívesen végzett hivatásom mellett két nagyszerű fiút is felneveltem” – vallja.

Teleki Istvánné Gyulafi Erzsébet tanárnő

1968-ban szerzett oklevelet a Szegedi Tanárképző Főiskola biológia–földrajz szakán. Pályafutása első állomása 1965. szeptember 1-től a bácsalmási Vörösmarty Általános Iskola volt. Innen 1974-ben Mohácsra költözött a család, ahol először a Széchenyi téri Általános Iskolában dolgozott, majd 1981-ben az akkor létesült Brodarics téri Általános Iskolába került. Innen ment 20 évi tanítás után nyugdíjba. Első munkahelyétől kezdve mindegyik iskolában osztályfőnök volt, pályafutása alatt nyolc évfolyamot ballagtatott el. Több évig volt szakszervezeti titkár és munkaközösség vezető. Munkája elismeréséül 1981-ben a Magyar Úttörők Szövetségének elnöksége által adományozott dicsérő oklevelet, 1984-ben a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsától „Kiváló Munkáért” kitüntető jelvényt, 1987-ben „Kiváló Úttörővezető” kitüntetést, 1998-ban pedig a Pedagógusok Szakszervezetétől „Eötvös József” emlékérmét kapott. „Büszke vagyok rá, hogy tanítványaim szeretettel hívnak osztálytalálkozókra, ahol büszkén veszem tudomásul, hogy nevelő, oktató munkám termékeny talajra hullott” – vallja a tanárnő.

Tóth Lászlóné Csiga Anna tanárnő

Kengyelen született egy kilencgyermekes parasztcsaládban. Osztályfőnöke hatására akart tanár lenni. Törökszentmiklóson a gimnázium 4. osztályában pedagógiai szakirányú előképzésben vett részt. 1964-ben felvették a Szegedi Tanárképző Főiskola levelező tagozatára, így kezdhetett el dolgozni. Képesítés nélküli „bélyeggel” tanult és tanított. 1968-ban sok-sok veríték árán szerezte meg a diplomát magyar–oroszl szakon. Tanfolyamokkal, továbbképzésekkel és szigorú önképzéssel pótolta azt a hiányt, amit a nappali tagozat adhatott volna. Kétpón kezdett, majd Kengyelen töltött tíz évet. Házasság révén került Ceglédre, ahol 2002-es nyugdíjazásáig dolgozott. 38 éven át tartó pályája során volt osztályfőnök, úttörő-vezető, könyvtáros, vöröskeresztes, szakkör-vezető, versenyek, táborok, iskolai ünnepélyek szervezője. Nyugdíjas éveiben csak az unokáinak él.

Tóthné Héjjas Irén tanárnő

1964-ben felvételt nyert a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar–oroszl szakára. Főiskolai tanulmányai ideje alatt egy hónapig Moszkvában tartózkodott tanulmányúton. Németországban szintén egy hónapot töltött nyelvtanulás céljából. 1968-ban kapta meg első diplomáját, s Örkényben tanított. Később Nagykőrösön az ipari iskolába került, ahol magyart és történelmet tanított. Innen az Arany János Általános Iskolába vezetett útja, ahol szaktárgyait tanította. 1978-ban elvégezte a pedagógia szakot Pécsen. Az Arany János iskola után a Petőfi Sándor Általános Iskolában helyezkedett el. 1997-ben német szakos tanári diplomát szerzett, így az orosz után a német nyelvet oktatta. Számos diákot készített fel nyelvvizsgára, melyet sikeresen letettek. Alkalma volt egy diákcsoporthat Espelkampfbat, testvérvárosukba kísérni nyelvyakorlás céljából. Diákjai szép eredményeket értek el évente a megyei tanulmányi versenyen. A Petőfi Sándor Általános Iskolából ment nyugdíjba. Nyugdíjas éveiben sokat olvas, szeret kertészkedni, érdeklődik a politikai

események iránt. Két gyermeke főiskolát végzett, unokája a helyi gimnázium 11. osztályos tanulója.

Udvarhelyi Ferencné Zöllei Ágnes tanárnő

1968-ban szerzett diplomát a Szegedi Tanárképző Főiskola orosz–testnevelés szakán. Az 1970/71-es tanévtől a Gárdonyi Géza Általános Iskolában, 1979. augusztus 1-től nyugdíjazásáig, 2004-ig az Alsóvárosi Általános Iskolában tanított. 1983 szeptemberétől a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola külső szakvezető tanáraként részt vett a főiskolai hallgatók módszertani felkészítésében, tanítási gyakorlatok szervezésében. 1983. szeptember 1-től a Szeged MV. Tanács VB. Művelődési Osztálya Szeged város területén a testnevelés tantárgy szakfelügyeletével bízta meg. Az átszervezést követően 1986-tól 1999-ig szaktanácsadóként segítette a testnevelő tanárok szakmai-módszertani kultúrájának fejlesztését. A városi Diáksport-bizottság általános iskolai tagozatvezetőjeként az intézményi tömegsport fejlesztése mellett aktív részese volt a városi és megyei diákolimpiák szervezésének és lebonyolításának. 1995-től 2000-ig országos szakértőként az új tanterv bevezetését segítő városi és megyei továbbképzéseket, tanfolyamokat vezette. Publikációi: A mindennapos testedzés kézikönyve, Gyermekeink egészségéért (Módszertani kézikönyv), Drogmegelőzés az iskolában c. könyv. Szakmai-pedagógiai munkájáért több alkalommal elismerésben részesült.

Varga Józsefné Széll Irén tanárnő

1968-ban végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–kémia szakán. Tanulmányai befejezését követően nyugdíjazásáig megszakítás nélkül oktatta a felső tagozatosokat. Az első esztendőben szülőfalujában, majd a következő tanévben a baksi általános iskolában tanította mindkét szaktárgyát. 1970. szeptember 1-től 2005. augusztus 31-ig volt a sövényházi (majd: ópusztaszeri) általános iskola tantestületének tagja. Az oktatás mellett nagyon fontos szerepet

tulajdonított a példamutató nevelésnek. Évtizedekig osztályfőnökként terelgette tanítványait. Számos, az iskola életét színesítő gyermekfoglalkozást szervezett, illetve vezetett: színjátszó kör, néptánc csoport, háztartási fakultáció. Aktív részese volt az úttörő mozgalomnak. Pályafutása második felében gyermekvédelmi felelősként is tevékenykedett. A tapasztalatokat saját családjában is szerezte, két gyermek boldog édesanyjaként (s immár tíz éve háromszoros nagymamaként) éli nyugdíjas éveit.

Veres Ágnes tanárnő

1946-ban született Szegeden, szülei pedagógusok voltak. Az általános iskolát Zsombón, középiskolai tanulmányait a szegedi Ságvári Endre Gyakorló Gimnáziumban végezte. 1964–1968 között volt a Szegedi Tanárképző Főiskola történelem–ének-zene szakos hallgatója. Egyetlen munkahelye volt, 1968-tól 2006-ig a bordányi Ádám Jenő Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskolában, ahol a szaktárgyai mellett zongorát és szolfézst is tanított. Munkája elismeréseként többször kitüntették. Szabadidejében felnőtt kórusokban énekel.

Veress Antalné Timár Erzsébet tanárnő

1968-ban szerezte tanári diplomáját matematika–fizika szakon. Férje, Veress Antal magyartörténelem–testnevelés szakos általános iskolai tanár egy évvel hamarabb végzett. Két gyermekük szintén gyakorló pedagógus. 1968. augusztus 16-tól 2002. május 22-ig közel 34 évet töltött el a pedagóguspályán. Békés megyében, Kötegyánban kezdte, majd a Szolnok megyei Szelevény községben folytatta a tanítást. 1974-ben költözött Szegedre. 1975. szeptember 1-től 28 tanévet dolgozott a Sándorfalvi Általános Iskolában, hat évet igazgatóhelyettesként. Sok kedves, tehetséges tanítványa volt, akik sok-sok versenyen bizonyították, hogy a „legszebb tantárgy” a MATEMATIKA. „Boldog vagyok, hogy ezt a pályát választottam és a munkámban sok örömet találtam” – vallja.

Zsarnai Imre tanár úr

1967-ben szerzett földrajz szakos általános iskolai tanári diplomát a Szegedi Tanárképző Főiskolán, ezzel egyidejűleg a Kossuth Lajos Katonai Főiskolán nyert szakoklevelet határőr szakon. 1967 szeptemberétől a BM Határőrség határőrizeti szakterület sorozott állományának nevelési, szakmai oktatási, képzési feladatait látta el. 1975. májustól a határőrséghez bevonult újonc állomány nevelésével, oktatásával, képzésével foglalkozott nevelőtisztként. 1984-től a magasabb egységnél szolgálatot létesítő határőrök kulturális, közművelődési nevelésével kapcsolatos feladatokat végezte főelőadói beosztásban. 1988-tól magasabb egységnél szervezeti ügyeleti szolgálatok állományának irányítását, oktatását látta el kiemelt főelőadóként. A főiskolán szerzett nevelési, pedagógiai, oktatási ismereteket eredményesen tudta hasznosítani pályája során. 1997. december 30-án szolgálati nyugdíjba vonult. 1999–2007 között együttműködési referensként Csongrád, Békés, Hajdú-Bihar megye polgárőr szövetségei közötti együttműködésért felelt, részt vett a polgárőrök oktatásában, továbbképzésében.

Zsolnainé Kis Szabó Éva tanárnő

1968. június 22-én szerezte oklevelét a Szegedi Tanárképző Főiskola történelem–földrajz szakán. Ez év szeptemberétől hét tanéven át Pusztamérgesen, az általános iskolában tanított, szaktárgyain kívül magyar irodalmat és nyelvtant, rajtot, technikát, valamint minden évben osztályfőnök is volt. 1975-ben férjével és kislányával Szegedre költözött. Itt először óvónőként dolgozott, majd néhány órában óraadóként általános iskolában kapott szerződést. Második gyermekével két évig gyeden volt. 1980. szeptembertől nyugdíjazásáig Szegeden, a Gedói Általános Iskolában dolgozott: 11 évig napközis nevelőként, majd 17 éven át igazgatóhelyettesként tanította szaktárgyait a 2007. év végén bekövetkezett nyugdíjazásáig.